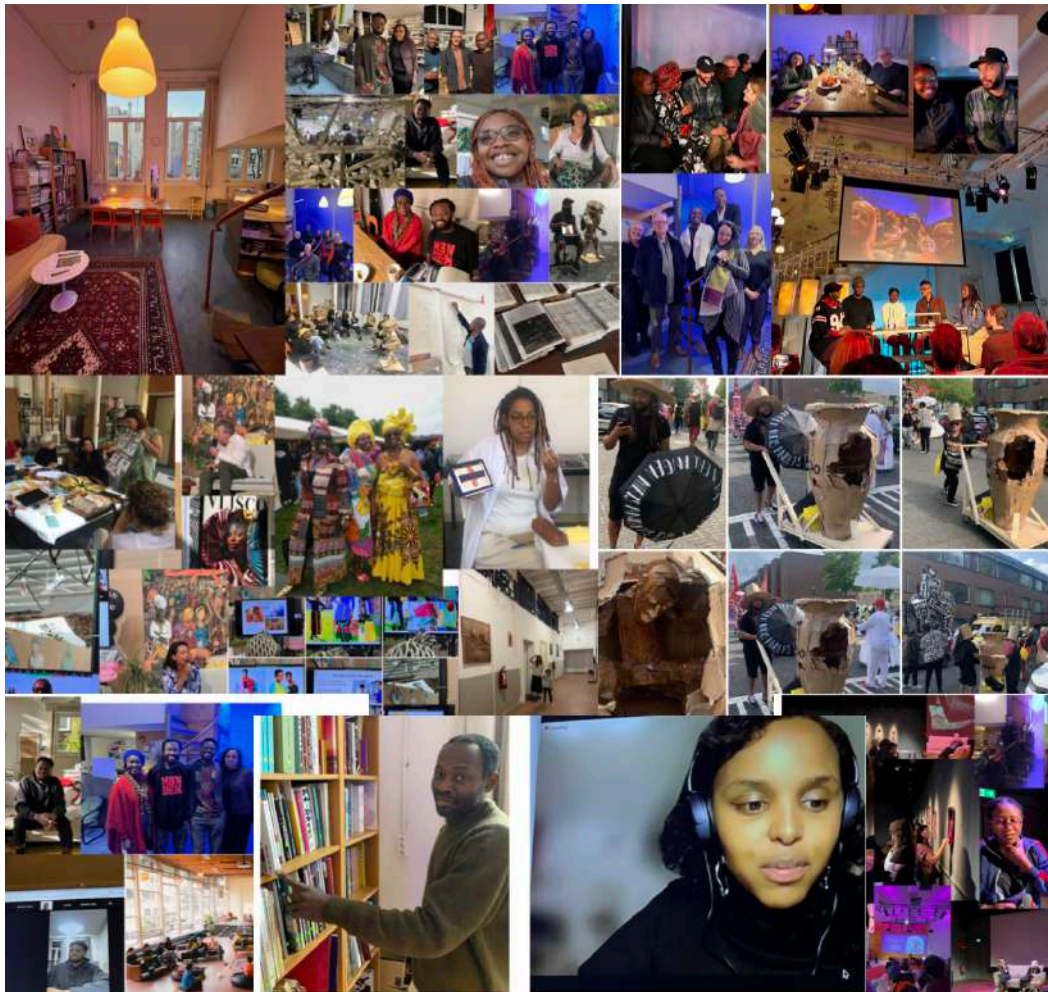

Thami Mnyele Foundation Residency Award

Bestuursverslag 2023

"Whatever artistic indulgence we engage ourselves in', Mnyele writes, 'we (artists) must not be blind to the river of life within and around us, the social stream from which art feeds and is nourished: the community."

Bestuursverslag Stichting Thami Mnyele 2023

Samenvattende inleiding	3
Doelstellingen	5
Programma	7
Partners	7
Organisatie	8
Publieksbereik	10
Financieele verantwoording	12

Overzicht activiteiten kunstenaars:

13.	Nkule Mabaso	Zuid-Afrika	13
17.	Jean Katambayi	DCR Democratic Republic of Congo	17
23	George Senga,	DCR Democratic Republic of Congo	23
24.	CUPP collective Razia Barsati en Marjet Zwaans,	Suriname Nederland	24
26.	Carine Mansan Chowanek	Ivoorkust	26
30.	Caterina Pecchioli.	Italie	30
37.	Quentley Barbara,	Curaçao	37
40	MADE YOU LOOK , Molemo	Gapare Moiloa en Nare Mokgotho, Zuid Afrika	40
41.	Isabel Hofmeyr	Zuid-Afrika	41
49	Billy Fowo	Cameroen	49
48	Naima Hassan	Somalie	48
	Overige activiteiten :		52

Samenvattende inleiding

De Thami Mnyele Foundation is doorgedaan met het zijn van een bijzondere en noodzakelijke kunstenaarsresidentie, een plek voor makers en onderzoekers, gericht op culturele uitwisseling voor kunstenaars uit Afrika en de Afrikaanse diaspora. We blijven toegewijd aan het koesteren van de volgende generatie kunstenaars, onderzoekers en curatoren via ons bijzondere Artist-in-Residence programma. Dat onze gasten een ongeëvenaarde kans biedt om hun praktijk, onderzoek, connecties en vriendschappen te ontwikkelen. Het opbouwen van een zeer rijke ecologie. Vijf fellows, eerdere gasten in de residency, hebben wij terug laten komen in verband met de projecten die zijn ondernomen met kunstinstellingen uit ons netwerk die wij bij hen introduceerden tijdens hun eerdere residencies. Dit noemen wij langzame resultaten. Dit concept, ook erkend door Resarts als 'Slow Content Quality Results', legt de nadruk op kwaliteit en inhoud boven de snelheid van een expositie die in enkele weken tijdens een residency wordt gecreëerd.

Dit jaar hebben wij dertien kunstenaars uit kunnen nodigen. De onderwerpen die deze kunstenaars bezighielden waren zeer divers en heel actueel:

De interesse vanuit Afrika naar de koloniale relatie Nederland, Zuid-Afrika en huidig onderzoek naar hedendaagse aspecten van de apartheidregime in Zuid-Afrika kwamen aan bod.

Mentale kwetsbaarheden binnen de LHBTQIA+ gemeenschap.

De koloniale geschiedenissen in Afrika, uitbuiting van hedendaagse Afrikaanse landen, ecologische aspecten hoe die binnen de kunst gepresenteerd kunnen worden. Het activisme en de rol van de kunst hierin.

Het moederschap en het kunstenaarschap. Vrouwen moeten nog steeds kiezen tussen een kind of de kunstwereld. Wij bieden vrouwelijke kunstenaars de mogelijkheid om met familie te komen die voor de kinderen zorgen. Ook dit jaar hebben twee kunstenaars daardoor kunnen werken.

Onderzoek naar mode en toe-eigenen van andermans creativiteit 'appropriation' binnen de creatieve industrie en werken van individuele kunstenaars.

Wie zijn de zwarte helden uit voormalige Nederlandse kolonies en hoe kunnen wij die eren.

Aandacht voor de Oost Afrikaanse kunstgeschiedenis en haar relatie met de Indische oceaan.

De relatie tussen klimaat en koloniaal en post koloniale geschiedenis.

Educatieve aspecten en de rol van curatoren binnen de kunstwereld.

Een uiterst relevant onderzoek betreft de herziening van de Afrikaanse kunstgeschiedenis door middel van het bestuderen van festivals, workshops, archieven en bibliotheekcollecties van Afrikaanse kunst in Europa en op het Afrikaanse continent in de jaren zestig, zeventig, tachtigen negentig, kreeg een eerste wereldwijde presentatie via een Webinar vanuit de residency.

Twee vrouwelijke kunstenaars kregen veel aandacht in verband met hun kinderen (en moederschap) en werkzaamheden. Een kunstenaar heeft haar zontje de hele periode mee kunnen nemen naar de residency. Met behulp van twee jonge vrouwen uit New York, die voor haar zontje zorgde en ook in de residency konden verblijven. Een dubbele uitwisseling als het ware.

In het voorjaar heeft Young Collectors Circle ons voor het eerst bezocht met een groep geïnteresseerden. We sloten het jaar af met een presentatie in de residency van een groep jonge verzamelaars en lokale kunstenaars verbonden aan Amsterdam Art Week, waar wij sinds drie jaar onderdeel van zijn.

Dit jaar hebben dertien kunstenaars, onderzoekers en curatoren een residency gekregen. Nkule Mabaso, Jean Katambayi Mukendi, Georges Senga, CUPP collective Razia Barsatie en Marjet Zwaans, Carine Mansan, Caterina Pecchioli, Quentley Barbara, MADE YOU LOOK; Molemo Moiloa en Nare Mokgotho, Isabel Hofmeyr, Naima Hassan en Billy Fowo hebben gewerkt en bezoekers ontvangen in de residency. Van de Stichting Thami Mnyele. De kunstenaars waren afkomstig uit; Zuid Afrika, Ivoorkust, Suriname, Curacao, Nederland, DCR Kongo, Italië, Kameroen en Somalië.

Vijftien presentaties hebben plaatsgevonden in de residentie zelf. Daarbuiten participeerde enkele kunstenaars in tentoonstellingen, instellingen en performances in en buiten Amsterdam, twaalf in totaal. Wederom waren wij in 2023 onderdeel van Amsterdam Art Week.

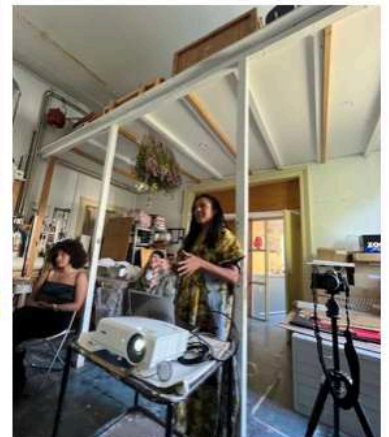
Afrikaanse curatoren hebben in de residency internationale archief onderzoeken kunnen doen. Het onderzoek richtte zich op activiteiten in Afrika, Kunstenaars initiatieven, tentoonstellingen, festivals in de jaren 60-70 en bibliotheken allen gerelateerd aan Afrikaanse kunst. De resultaten van hun onderzoek hebben ze gedeeld, wereld wijd vanuit de residency via een webinar kunnen delen.

Ook zijn er tentoonstellingen geweest van Stichting Thami Mnyele alumni. Kunstenaars toonden werken die gemaakt zijn in de residence in Nederlandse instellingen. Deze publiceren wij via sociale media.

Door de verbouwingen en renovatie acties in het schoolgebouw waar de Stichting Thami Mnyele zich bevind, is er aandacht voor duurzaamheid. Afval wordt op een gescheiden manier verzameld evenzo schadelijke werk materialen. Een nieuwe riolering is geplaatst in het hele gebouw en langzaam aan zal het gebouw duurzaam worden gerenoveerd.

Om de hoge kosten in verband met energie kosten en inflatie op te kunnen vangen, is er in een enkel geval financiële bijdrage voor de participerende kunstenaars opgevangen door derden. De financiële positie van de Stichting Thami Mnyele is daardoor gezond. Mede door de toekenning van de subsidie uit het

thami.mnyele.foundation

kunstenplan 2021-2024 met daarbij een aanvulling uit onze eigen middelen en de onverminderde inzet van de bestuursleden en de vele betrokken personen en instellingen bij de Stichting Thami Mnyele.

In 2023 zijn wij ook begonnen met het opbouwen van een nieuwe website.

Doelstellingen

De Stichting Thami Mnyele verbindt. De residency van Stichting Thami Mnyele is gevestigd aan de Bellamystraat 21, in een voormalig schoolgebouw. Hij bestaat uit een complete woning, plus een ruimte die is verbouwd tot volledig geëquipeerd atelier. Die opzet maakt het mogelijk gasten te ontvangen en kinderen mee te nemen –wat deelname aan de residency voor vooral vrouwelijke kunstenaars vergemakkelijkt. Sinds 1990 beheert de Stichting Thami Mnyele een artist-in-residence in de Bellamystraat 21 te Amsterdam.

Deze studio wordt meerdere keren per jaar voor een periode van maximaal drie maanden aangeboden als atelier en woonruimte aan uit Afrika en diaspora afkomstig kunstenaars. De Stichting Thami Mnyele is vernoemd naar Zuid-Afrikaanse kunstenaar en activist Thami Mnyele, die in juni 1985, 38 jaar geleden, in ballingschap leefde en werkte in Botswana en gedood werd door een doodseskaders van het Apartheidsregime. Thami Mnyele was lid van de MEDU art groep in Zuid-Afrika, een groep kunstenaars die als activisten werkte tegen de Apartheid.

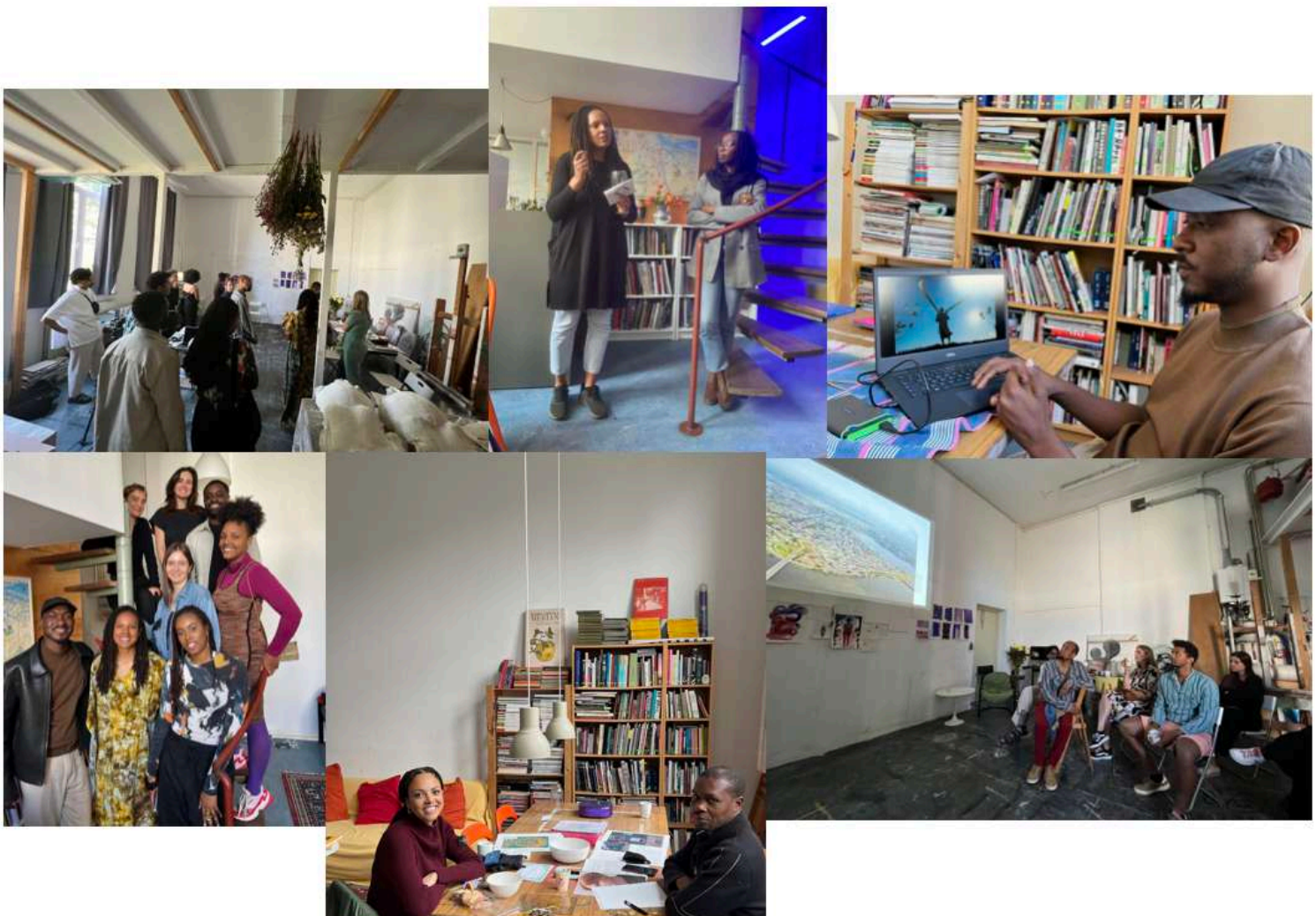
Thami Mnyele gebruikte kunst als een instrument voor expressie en communicatie tijdens de strijd voor bevrijding van apartheid. Bij een bezoek aan een conferentie voor culturele werkers uit Zuid Afrika, in Amsterdam, inspireerde Thami Mnyele een groep kunstenaars, politici en personen uit de kunstwereld. Na zijn dood heeft een groep Amsterdamse kunstenaars, personen uit de kunstwereld, de anti-

apartheidsorganisatie en politiek de stichting opgericht. Met als doel een culturele uitwisseling tot stand te brengen tussen beeldend kunstenaars uit Afrika en haar diaspora en Nederland. De vele en diverse contacten die de stichting zo in de afgelopen jaren heen opgebouwd via een uitgebreid netwerk, zowel op nationaal als internationaal niveau, zijn kenmerkend en ook van essentieel belang voor het functioneren van de stichting in relatie met de culturele uitwisseling.

De kernactiviteit van de Stichting Thami Mnyele is de realisatie van een award, in de vorm van een artists- in-residence programma voor Afrikaanse kunstenaars en de diaspora. De Stichting biedt kunstenaars tijdens hun verblijf een intensief begeleidingsprogramma 'op maat' in samenwerking met de instelling of persoon waarop de selectie is stand gekomen. Er wordt actief contact gezocht met personen en kunstinstellingen uit het Amsterdamse kunstveld. Werken in een inclusieve werk omgeving. Door deze unieke combinatie van gastverblijf en een intensief en op de kunstenaar toegesneden begeleidingsprogramma, beoogt de Stichting persoonlijk contact, kunst inhoudelijke confrontaties en uitwisselingen te bevorderen tussen kunstenaars uit Afrikaanse landen, de diaspora en personen uit het kunstenveld in Nederland en Amsterdam in het bijzonder. De residency is een plek voor reflectie, waar onderzoek naar artistieke processen kunnen plaatsvinden, om zo op deze werkwijze tot een optimale culturele uitwisseling te komen. De Stichting fungeert niet als commerciële gallery of presentatie ruimte. Dat vergt een ander werkwijze en concentratie van de kunstenaars.

De residence heeft een module die als uitzonderlijk wordt gezien, uitermate gewaardeerd wordt en tot interessante resultaten - vaak op een lange termijn - leidt. Het is een wat men ook wel heeft noemt een "relational residency" met als doel culturele uitwisselingen en verdieping. Wij zijn dan ook verheugd dat wij zijn uitgenodigd om in 2025 in de VS ons verhaal te mogen doen op het Transculturele Congres in Cambridge, Massachusetts.

Tentoonstellingen van onze kunstenaars vinden vaak later plaats in Nederlandse instellingen, soms jaren later, maar hun oorsprong ligt in de residentie waar wij Nederlandse instellingen en kunstenaar hebben samengebracht. De Stichting heeft een uitgebreid netwerk opgebouwd en kan kunstenaars met diverse achtergronden uitnodigen, variërend van lokale tot internationale talenten, academisch gevormden en autodidacten tot zowel onbekende als gerenommeerde kunstenaars. De Stichting Thami Mnyele richt zich op de beeldende kunsten. Onze Stichting is klein en flexibel, wat onze slagvaardigheid verhoogt en dankzij onze onafhankelijke positie, het mogelijk maakt snel contacten te leggen en vele 'cross-overs' te realiseren. In de loop der jaren heeft de Stichting talrijke samenwerkingsverbanden ontwikkeld met en tussen kunstenaars en instellingen, zowel in Amsterdam als daarbuiten, gekenmerkt door een grote diversiteit. De verzoeken om samen te werken en kunstenaars te plaatsen in de residentie zijn ook dit jaar weer toegenomen ook uit Afrika en de Diaspora.

Programma

De Stichting Thami Mnyele organiseert de volgende activiteiten:

- . beheert een artist in residence in schoolgebouw in Amsterdam Oud West
- . begeleidt aanmeldingen van kunstenaars, de selectie en het programma op maat
- . stelt een award beschikbaar voor geselecteerde Award kunstenaars
- . stelt de artist-in-residence ter beschikking aan kunstenaars uit Afrika en de diaspora met een eventuele culturele opdracht, die voor kortere periode deelnemen aan projecten in Amsterdam of daarbuiten
- . stelt een begeleidend programma, op maat, samen met en voor de kunstenaar, de selectiecommissie of samenwerkende partners, voor de gastkunstenaars, met nadruk op culturele uitwisselingen, onderzoek, talentontwikkeling, relationele processen en verdieping,
- . beheert een archief en documentatiebestand van kunstenaars die zich hebben aangemeld uit Afrika en de Diaspora en beheert de kunst collectie van de Stichting Thami Mnyele.
- . verstrekt en verspreidt gericht informatie uit het bestand aan derden, onderhoudt een uitgebreid netwerk van contacten en verstrekt actief informatie over de activiteiten van de Stichting via een Nieuwsbrief, Website, Facebook en Instagram.
- . organiseert samenkomsten in de artist-in-residence en initieert presentaties in de residence, eventueel bijeenkomsten, presentaties van werken met als doel culturele uitwisselingen en dialoog, alles in samenspraak met de kunstenaar in de artist-in-residence.

Partners

Tot onze vaste partners kunnen wij rekenen op vele instellingen en personen uit het ecologische kunst veld in Amsterdam en daarbuiten.

Om een paar te noemen; het AGA Lab, Shebang, Buro Stedelijk, Metro 54, Motormond, MOKER-POI, Amsterdam Museum, Wereld Museum, Afrovibes, Framer Framed, Stedelijk Museum, Prince Claus Fund,

W139, Transartist/Dutch Culture, PARK Tilburg, Textiel Museum Tilburg, Universiteiten UVA en VU en Leiden, Rijksakademie, CBK Zuidoost, Rietveld academie, Sandberg Instituut, Jan van Eijck Akademie, Black Archive, Mondriaan fonds, Ministerie van Buitenlandse zaken, ZAM Magazine, de residencies aangesloten bij AIR het platform van Transartist/Dutch Culture voor Artist in residencies in Nederland en vele instellingen in Europa, Afrika en de Diaspora , fellow kunstenaars , collectieven, verzamelaars, galleries, broedplaatsen en kunstenaars initiatieven.

Lokaal zijn er enkele kunstenaars uit de buurt van de Bellamystraat waar de Stichting is gevestigd betrokken bij de kunstenaars. In de Markthallen bevinden zich kunstinstellingen waar wij contact mee hebben. De kring van betrokkenen blijft groeien, voor de werkzaamheden van de stichting is veel aandacht.

Uit het groeiend aantal verzoeken tot samenwerking afkomstig uit de professionele beeldende kunstwereld van Amsterdam en omstreken en internationaal, merken wij een 'recent wereldwijd ingezette' mentaliteitsverandering; het kunstcircuit in Nederland. Deze meestal georiënteerd op Europees en Amerikaans kunsten is zich steeds meer gaan interesseren voor kunst uit contemporary Afrikaanse kunstproductie.

De groep kunstenaars met een Afrikaanse achtergrond en diaspora bezoekt de residency regelmatig. De vraag naar kennis uit Afrika is groot bij deze kunstenaars. Zij zijn op zoek naar Afrikaanse geschiedenissen , eventuele roots en culturen, met een specifieke interesse in de periode voor de de-kolonisatie. In de residency van de stichting Thami Mnyele zijn zij dicht bij de bron. Afrikaanse kennis 'om de hoek' in de Bellamystraat 21. In de residency vinden inspirerende gesprekken over deze onderwerpen plaats met onze gasten, die vaak leiden tot nieuwe initiatieven. De bibliotheek in de residency werd genoemd als een belangrijke bron van inspiratie.

Organisatie

De Stichting Thami Mnyele is een Stichting met een werkend bestuur. Het bestuur van de Stichting Thami Mnyele heeft een diverse samenstelling; zowel wat betreft diversiteit, kennis, gender, leeftijd en culturele kennis.

In 2023 bestond het stichtingsbestuur uit: Pauline Burmann (voorzitter), Minout van de Ven (penningmeester), Marlene Dumas (algemeen lid), Moshekwa Langa (algemeen lid) Lard Buurman (algemeen lid), Judith van der Kooij (algemeen lid) en Linnemore Nefdt (algemeen lid) Sam Mangali(algemeen lid) en Marjet Zwaans (algemeen lid). In 2023 kwam het bestuur drie keer plenair bijeen. Eind 2023 is Minout van der Ven (penningmeester) afgetreden en heeft Henrik Stipdonk deze functie in het bestuur overgenomen.

In 2023 heeft de Stichting Thami Mnyele gebruik gemaakt van betaalde ondersteuning voor de organisatie van administratie, uitvoering van sociale media, onderhoud website en adressen bestanden en het bijhouden aanmeldingen van kunstenaars voor de artist in residence voor een aantal uren per week.

Code Cultureel Governance

De Code Cultureel Governance is de basis voor het functioneren van het bestuur van de Stichting Thami Mnyele. De achterliggende principes worden nageleefd en besproken in onze evaluerende bestuursvergadering over governance. Het bestuur is eindverantwoordelijk voor de algemene en dagelijkse leiding, het functioneren en de resultaten van de organisatie. De verlengde zittingstermijn van enkele bestuursleden is in overleg gegaan met de Gemeente Amsterdam. De Stichting voldoet aan de Principes en

Best Practices bepalingen van de Cultural Governance. Het bestuur is zich aan het voorbereiden op een andere structuur van besturen zoals besproken bij de monitoren gesprekken.

Code Culturele diversiteit

De Code Culturele Diversiteit wordt door de Stichting Thami Mnyele onderschreven en nageleefd. Inclusief denken en handelen geeft niet alleen richting aan onze algemene missie en visie. Het is ook terug te vinden in onze programmering, ons personeels-beleid, de partners en kunstenaars waar we mee samenwerken en het publiek dat we willen bereiken. De Stichting Thami Mnyele gaat hierbij uit van de meerwaarde van diversiteit. Zowel vanuit de deelnemende kunstenaars die afkomstig zijn uit Afrika en de Diaspora als de personen, bestuursleden, afkomstig uit Nederland die in contact komen met deze kunstenaars uit Afrika en de Diaspora. Diversiteit in al haar vormen en betekenissen zit verweven in wie we zijn en wat we doen.

Fair Practice Code

Voor de Stichting Thami Mnyele is solidariteit en collectieve verantwoordelijkheid een vertrouwd begrip. Ontstaan uit onder andere de anti apartheid beweging, ziet de Stichting het solidair zijn met anderen, het samenwerken met derden als zeer belangrijk. Ons beleid in de organisatie vindt daar ook zijn oorsprong. Als organisatie zien wij ons als transparant. Dit blijkt bijvoorbeeld uit studenten verzoeken die ons publieksverslag hebben gelezen en toenadering zoeken voor onderzoek naar het reilen en zeilen van onze Stichting. Vanuit het Nederlandse kunstveld worden wij vaak benaderd. Voor hulp bij Visa aanvragen, voor eventuele logies, en zo meer.

Ook de vele aanmeldingen die binnenkomen via de media, facebook, instagram, de website en onze internationale netwerken kunnen als duurzaam, transparant gezien worden. Selectie van kunstenaars worden altijd gedaan met een derde partij. Hierdoor krijgt de selectie een grote draagkracht en bekendheid in het kunstveld en kan er ook via deze weg veel kennis gedeeld worden over kunstenaars uit Afrika en de Diaspora en een culturele uitwisseling plaatsvinden.

Onze betrokkenheid bij partner organisaties als MOKER -POI, Transartist/Dutch Culture en residencies in Afrika en de diaspora is groot. De makers, de kunstenaars die bij ons in de artist-in-residence verblijven, ontvangen van ons een direct vertrouwen. Dat is de enig manier om samen te werken. Het serieus nemen van elkaars werkzaamheden en idee dat staat aan het begin van een goede dialoog en culturele uitwisseling waar diversiteit en inclusie inherent is aan al onze werkzaamheden.

Publieksbereik

Het publieks bereik voor een artist-in residence als die van de Stichting Thami Mnyele is anders te tellen dan bij een publieks bereik zoals een theater, festival, museum of cinema en andere kunstinstellingen.

Een selectie van activiteiten: onze residenten verzorgden workshops voor lokale kunstenaars, organiseerden een symposium met internationale gasten voor een divers publiek, presenteerden hun werk in de residentie voor zowel buurtbewoners als internationale bezoekers.

Kunstenaars werkten aan een publicatie over hun onderzoek die in 2024 gepubliceerd zal worden.

Sommige kunstenaars toonden hun werk in kleine galleries, anderen in grote kunstinstellingen.

Een kunstenaar gaf een gastcollege en werd voor 2024 uitgenodigd weer te komen, maar dan voor een langere periode.

Kunstenaars voerden onderzoek uit en ontmoetten professionals uit het kunstenveld, met wie ze in de toekomst zullen samenwerken. Ze werden uitgenodigd om te spreken in een museum over het werk van een landgenoot.

Een kunstenaar kreeg een uitnodiging om aan een publicatie mee te werken die in 2024 gepresenteerd zal worden. Een kunstenaar was deelnemer in parade in Zuid Oost met zijn werk. Een kunstenaar gaf lezing over oost Afrika in een theater. Een Arts and Craft instelling kon hun werk presenteren in het theater.

Eén-op-één ontmoetingen vonden plaats in de residentie ter bevordering van culturele uitwisselingen.

Een kunstenaar hield haar eerste presentatie over de archivering van cultureel erfgoed in Afrika wereldwijd vanuit de residentie via een webinar.

We hebben onze publicatie '30 jaar Thami Mnyele Foundation, veel kunnen verspreiden nationaal en internationaal, onder de vele bezoekers en aan mensen die internationaal reisden gaven wij soms op hun verzoek en soms door ons gevraagd een aantal publicaties. Hiermee is ons publieksbereik ook vergroot. De publicatie wordt steeds met veel interesse ontvangen.

FOSTERING THAMI MNYELE'S LEGACY

The idea for this publication emerged before the pandemic to celebrate 30 years of the Thami Mnyele Foundation and the many artists who have spent time with us here in Amsterdam. We are so thankful to all the people who supported us in this endeavour, especially during the challenges that the pandemic presented, and we proudly present the stories that tell part of the history of the Foundation.

The Foundation pays homage to South African activist artist, Thami Mnyele, after whom the Foundation is named. Mnyele utilised art as tool of expression and communication during the struggle for liberation from Apartheid in South Africa. He died in exile in Botswana in 1985 during a military raid as a result of his actions as a member of the MEDU Art Ensemble, the African National Congress' revolutionary anti-apartheid art organisation in Gaborone.

After his death, artists and politicians proposed to the Amsterdam city council that a guest studio be founded in his name. In 1990, while the cultural boycott against Apartheid in South Africa was still in full force, the Foundation was born and, in May 1992, the first artists from South Africa arrived in Amsterdam. Since then, the Foundation has welcomed more than a hundred and twenty honoured artists from the rest of Africa and its diasporas.

"Whatever artistic indulgence we engage ourselves in", Mnyele writes, "we (artists) must not be blind to the river of life within and around us, the social stream from which art feeds and is nourished: the community."

Artist-in-residence programmes give artists the opportunity to live and work outside of their usual environments, providing them with time to reflect, seek cultural exchange, and conduct vital research. For each artist, we create a tailor-made programme that emphasises and encourages direct collaborations between practitioners. Our artist-in-residence programme is a communal product of the cooperation among artists, curators, universities, art academies, cultural agents, and the local people of Amsterdam, who understand its constantly evolving social structure.

This publication demonstrates that residencies are about such exchanges, and it becomes an important document of the Foundation's legacy, where we are able to draw attention to a multitude of voices from across Africa and its diasporas. It also attests to the artistic practice of an artist in residency, where an exhibition at the end of the programme is not always the goal, where works produced in different cultural contexts bring new awareness and understanding for each other's culture, where the process itself is the core of the cultural exchange.

Friendships and long-standing relationships are built during residency programmes like this at the Foundation, and we have seen wonderful cultural exchanges happening not just in one direction, but from both sides. Artists have become friends. Museums in Amsterdam bought their first work from a living artist from Africa. Dutch artists and curators have been invited by visiting artists to South Africa, New York, and the Venice Biennale, as well as the Bamako Biennale, Lagos Biennale, Dakar Biennale, and Joburg Art Fair.

This publication presents contemporary art from Africa and its diasporas, diverse and rooted in many cultures and histories, charged by the distinct and hybrid forms of today's world. We see enormous global interest in the phenomenal artists who have participated in our residency programme, and it is of crucial importance to mention that the Foundation exists thanks to their passionate pursuit of their practice, their quest to build relationships, create connection, and foster collaboration. We would like to extend our deepest gratitude to the visiting artists, the artists and curators of Amsterdam for their support and interest, and the Amsterdam Fund for the Arts (AFK), who has supported and invested in us from the beginning. We would also like to thank *The Art Momentum* for their resilience in these difficult times to produce this publication with us.

Thank you all for bearing with us.

We would like the Foundation to continue to take the visual arts to limitless heights and, through ongoing collaborations with the artists in residence, continue to honour participating artists in Thami Mnyele's powerful legacy.

Bij ons nemen kunstenaars deel aan een culturele uitwisseling tussen kunstenaars uit Afrika en de Diaspora en Nederland met Amsterdam in het bijzonder. De effecten van al deze werkzaamheden zijn soms pas jaren later meetbaar en zichtbaar. Kunstenaars, de makers, hebben ontmoetingen in de artist-in residence van de Stichting Thami Mnyele, met andere makers en personen uit de kunstwereld of daarbuiten. Deze activiteiten leiden pas later tot presentaties of samenwerkingsprojecten met kunstenaars, musea, galleries of andere kunstinstellingen. Via onze website, newsletter, sociale media is te zien dat kunstenaars, die bij ons een verblijf hadden met hun in de residence gemaakte contacten een vervolg krijgen in de vorm van tentoonstellingen.

Die één-op-één uitwisseling tussen cultureel diverse partijen is de raison d'être van Stichting Thami Mnyele en de residency die zij runt. Al bijna 35 jaar lang brengt onze non-profit organisatie kunstenaars, curatoren en academici uit Afrika en de Afrikaanse diaspora in contact met tentoonstellingsmakers, kunstenaars, conservatoren, museumdirecteuren, critici, onderzoekers, studenten en andere partijen uit Nederland. Op basis van het werk van de residents, hun wensen en behoeften stelt de organisatie een op maat gemaakt programma samen met de potentieel meest vruchtbare matches. De residency is zodoende een kruising tussen denktank, intellectueel laboratorium en retraite. Anders dan bij de meeste artist-in-residencies is het doel hier niet het produceren van concrete kunstwerken maar de uitwisseling van kennis, contacten en ideeën, en het bouwen van netwerken. Het is een vorm van capacity building die reguliere talentontwikkeling overstijgt. Residents worden opgetild naar een hoger niveau en hun carrière krijgt een enorme duw in de rug. De impact van deze 'relational residency' is vele malen ingrijpender en langduriger dan de vaak kortstondige zichtbaarheid die een nieuw werk of tijdelijke tentoonstelling teweegbrengen.

Op de website 'Dit is ons publiek' wordt uitvoerig beschreven over instellingen die artistieke ontwikkelingen mogelijk maken; - Veel presentatie- en ontwikkel instellingen zijn er in eerste instantie voor makers. Ontwikkel activiteiten, zoals residencies, bieden met name kunstenaars de mogelijkheid om nieuw werk te maken of hun artistieke praktijk te ontwikkelen. Voor de Stichting Thami Mnyele is daarbij de culturele exchange, onderzoek en reflectie van groot belang. Daarmee zijn makers een belangrijke doelgroep, al wordt de term publiek voor hen niet zo snel gehanteerd. Binnen de activiteiten voor makers is er sprake van een grote variëteit in geboden tijd, ruimte, middelen, begeleiding en samenwerkingen. Ook gaat het niet altijd om kunstenaars die komen maken. Regelmatig nemen bijvoorbeeld curatoren, jongeren, buurtbewoners of specifieke gemeenschappen deel aan activiteiten als maker, bijvoorbeeld in co-creatie projecten. Bij ontwikkel activiteiten zijn makers vaak intensief en voor langere tijd betrokken. Op deze manier geven instellingen als de Stichting Thami Mnyele ruimte aan experiment dat al dan niet uitmondt in een zichtbaar eindresultaat. Later wordt dit eind resultaat weer gepresenteerd aan een breder publiek, binnen de instelling of elders. Cultuurwetenschapper Hanka Otte spreekt in het artikelen 'waar is het theater' in het kader over een eerste (publiek is maker) en een tweede publiek (publiek is bezoeker of gebruiker).

Vanuit het buitenland is er interesse in de website 'Dit is ons Publiek'. Wij hopen dan ook dat deze zo snel mogelijk vertaald kan worden naar het engels. Met deze website loopt Amsterdam in deze voorop in de wereld van de artist-in-residence. Een bijzondere project heeft kunnen plaatsvinden in tijden van crisis, covid en andere fragile situaties binnen de kunstwereld. Wij voelen ons hierdoor begrepen door het AFK en het Mondriaan Fonds, wat zeer op prijs gesteld wordt.

Eens per maand schrijven we een nieuwsbrief die zeer positief wordt ontvangen. We streven ernaar inclusief te zijn en blijven de activiteiten van onze fellows volgen, wat de banden versterkt die tijdens de residenties zijn gevormd. De nieuwsbrief is te lezen op onze website en sociale media..

<https://thami-mnyele.nl/>. Via de sociale media publiceren wij over onze activiteiten en zijn de kunstenaars te volgen. Instagram ; thami.mnyele.foundation Facebook: Thami Mnyele Stichting

Wij zijn bezig een nieuwe website te ontwerpen. Deze zal half 2024 gepresenteerd worden.

Resultaten en financiële verslaglegging Thami Mnyele Stichting - 2023

Afgelopen zijn er meer kunstenaars geweest, voor een korter verblijf. Enkele kunstenaars kwamen uit Europa en daarnaast werden reiskosten meerdere keren vergoed door samenwerkende partijen. Door de onzekere marktomstandigheden van de afgelopen jaren (de door inflatie gestegen vaste kosten, huur, energie, internet, etc.) en de gestegen kosten voor de basisbehoeften van de kunstenaars zijn wij afgelopen extra zuinig geweest. Ons eigen vermogen is hierdoor uiteindelijk iets gestegen. De bedoeling is, nu de vooruitzichten weer gunstig zijn, om volgend jaar de kosten ruimer te vergoeden.

Toelichting op de Baten

Naast de gelden die wij ontvangen van het AFK hebben wij in 2023 geen donaties of andere baten ontvangen. Wel zijn er publicaties en catalogi gedoneerd die de kunstenaars hebben gebruikt in hun onderzoek en werken.

Toelichting op de Uitgaven

- Afgelopen jaar zijn de kosten voor beurzen van de kunstenaars en reiskosten aanzienlijk lager uitgevallen, wij verwachten echter dat dit volgend jaar weer op budget zal zijn of boven budget.
- Bestuurs- en kantoorkosten waren dit jaar licht boven budget in verband met het grote aantal kunstenaars dat korter verbleef. Daarnaast zijn gestart met de selectieprocedure voor volgende jaar.
- Wij hebben dit jaar enkele eenmalige kosten gehad, zoals voor de aanschaf van de laptop en het onderhoud (gordijnen, beddengoed, brandblussers, isolatie) en inrichting van de residentie.

De volgende uitgaven zijn boven budget geweest:

- De beheerskosten zijn iets boven budget geweest door het hoge aantal kunstenaars en de begeleiding die daarmee gepaard gaat.
- Huisvesting externe opslag. Deze kosten zijn hoger dan begroot door de prijsverhoging (inflatie) die wij hebben moeten betalen. Daarnaast hebben verhuiskosten gehad in verband met ons archief. Deze is tijdelijk verplaatst naar Bellamystraat 21.

De overige kosten zijn conform budget.

De financiële positie van de Stichting Thami Mnyele is gezond. Mede door de toekenning van de subsidie uit het kunstenplan 2021-2024 en de onverminderde inzet van de bestuursleden en de vele personen die geïnteresseerd zijn in de werkzaamheden van de Stichting en zich geheel onbezoldigd en belangeloos inzetten.

Vooruitzichten 2023

De vooruitzichten voor 2024 zijn goed. Wij verwachten weer vier kunstenaars te ontvangen, waar wij het volledige reisbudget en verblijf van vergoeden.

De stichting krijgt regelmatig donaties in de vorm van meubilair, materiaal of apparatuur. Dit jaar ontving de stichting voor de bibliotheek een facsimile uit 1699 met tekeningen van planten en dieren in Suriname van Maria Sibylla. De bibliotheek, die door residents wordt gebruikt voor research wordt regelmatig aangevuld met catalogi en andere kunstboeken. Het betreft vooral publicaties van partnerinstellingen, maar er vinden ook regelmatig donaties door particulieren. Resident Naimi Hassan, die op dit moment werkt met kunst gerelateerde bibliotheken in Afrika voor de GAS foundation in Lagos sprak zeer positief over onze bibliotheek .

Overzicht activiteiten Kunstenaars

Nkule Mabaso, Zuid Afrika

Als eerste gast voor 2023 selecteerde de Stichting Thami Mnye le samen met de HDK-Valand (Academy of Art & Design, Faculty of Fine, Applied and Performing Arts) Universiteit van Göteborg, Zweden, de Zuid-afrikaanse Nkule Mabaso, curator, schrijver, directeur van Natal Collective en momenteel promovendus aldaar.

Als curator werkte Nkule Mabaso al eerder samen met de Stichting Thami Mnye le. In 2018 stelde zij met Manon Braat, de groepstentoonstelling 'Tell Freedom' samen in Kunsthall KAdE in Amersfoort, in samenwerking met de Stichting Thami Mnye le. De kunstenaars Haroon Gunn-Salie, Aline Xavier, Molemo Gaspare Moiloa, Nare Mokgotho en Neo Image Matloga ontvingen allen een residency van elk een paar maanden om hun bijdrage aan deze tentoonstelling uit te voeren. Dit keer kwam Mabaso naar Amsterdam voor onderzoek.

Nkule Mabaso is directeur van Natal Collective, een collectief en onafhankelijk productiebedrijf dat internationaal actief is op het gebied van onderzoek en presentatie van kunst en de presentatie van creatieve en culturele hedendaagse kunst en politiek van Afrika.

Haar andere recente projecten omvatten de oprichting van het Newcastle Creative Network (2012-2017), Curator zijn van de Michaelis Galleries aan de Universiteit van Kaapstad (2015-2021). Mabaso cureerde ook het Zuid-Afrika Paviljoen op de Biennale Arte 2019, Venetië samen met Nomusa Makhubu onder de titel 'The stronger we become', voor het Zuid-Afrikaanse Ministerie van Sport, Kunst en Cultuur met de kunstenaars Tracey Rose, Dineo Seshee Bo. Als redacteur werkte ze mee aan het boek Decolonizing Art book Fairs: Publishing Practices from the South met de redacteurs: Yaiza Camps, Moritz Granke, Pascale Obolo, Michalis Pichler, Parfait Tabapsi Decolonizing Art Book Fairs is een werkboek met (voornamelijk nieuw bestelde) teksten en interviews die de bestaande en speculatieve kaders van de organisatiepraktijk in de kunstboekenbeurzen willen doordenken. Dit werkboek probeert nieuwe verhalen te introduceren en de grenzen tussen noord(en) en zuid(en) te helpen deconstrueren, met de nadruk op beoefenaars en initiatieven van het Afrikaanse continent en de diaspora.

Huidige adviesfuncties zijn onder andere CKR (Creative Knowledge Resources) aan de Universiteit van Kaapstad, de Standard Bank Art Gallery in Johannesburg, redactielid en bijdragend redacteur voor het tijdschrift On-curating.org aan de Zacher Hochschule der Kunste.

Tijdens haar verblijf heeft ze gewerkt aan een publicatie over het project dat ze ontwikkelde voor het Mama Winnie Madikizela Mandela Brandfort House Interpretive Centre in Zuid Afrika. Er is veel belangstelling van Zuid-Afrikaanse onderzoekers voor culturele uitwisselingen uit de jaren '90. Deze reader, die de culturele impact van Winnie Mandela behandelt, baseert zich op het werk van dichters, schrijvers, schilders, ontwerpers en andere kunstenaars die over haar hebben geschreven en gezongen.

Vanwege de gedeelde geschiedenis tussen Zuid-Afrika en Nederland hebben wij haar in Amsterdam in contact gebracht met onder meer leden van de anti-apartheidsbeweging, de faculteit Kunstgeschiedenis en Humanistiek van de Universiteit van Amsterdam, FOAM, het Amsterdam Museum, het Internationaal Instituut voor Sociale Geschiedenis, ZAM magazine, Surinaamse kunstenaars, diaspora-kunstenaars, en het Zuid-Afrika Huis.

Tijdens haar verblijf hebben we tevens een bijeenkomst georganiseerd in de residency voor Zuid-Afrikaanse professionals, uit het netwerk van de stichting Thami Mnye le, die actief zijn in de Nederlandse kunstwereld.

Deze bijeenkomst met Zuid-Afrikanen, allen werkzaam in het culturele veld, werd als zeer welkom en bijzonder ervaren. Velen van hen hadden elkaar nog niet eerder ontmoet. Een dergelijke bijeenkomst toont aan hoe waardevol en noodzakelijk het kan zijn om gestructureerde ontmoetingen te organiseren.

Het bijwonen de nieuwsjaar borrel van het Mondriaan fonds in de Melkweg en de Mandela lezing georganiseerd door ZAM Magazine, in het ITA Amsterdam was voor Nkule Mabaso een bijzonder moment. Hier had zij de gelegenheid om vele Zuid-Afrikanen te ontmoeten die actief zijn in het culturele en historische veld, de journalistiek, en onder andere academische disciplines. Deze ontmoetingen waren zeer inspirerend voor haar onderzoek.

Prof.Dr.Christa-MariaLermHayes (Moderne En Hedendaagse Kunst Geschiedenis, directeur Amsterdamse school Of heritage, Memory, And Material Culture) UVA, heeft Nkule Mabaso ontmoet en uitvoerig gesproken over de relatie Zuid-Afrika Nederland en Winnie Mandele en Nkule Mabaso meegenomen naar de tentoonstelling 'The Garden of Scars' in de Oude Kerk Van de Ghanese kunstenaar Ibrahim Mahama.

En naar de boek presentatie bij San Serriffe de kunstenaarsboekhandel.:

'Na Instituten' door Karen Archey curator van hedendaagse kunst bij het Stedelijk Museum Amsterdam. Karen Archey ging in gesprek met met Charles Esche en Melanie Bühler; Geconfronteerd met afnemende overheidssteun, dalende inkomsten en gedwongen ondernemerschap zijn musea een bedreigde publieke ruimte geworden. Nkule Mabaso werd daar door het bestuur van de stichting Thami Mnyele geïntroduceerd aan o.a. Charles Esche die haar later hebben bezocht in de residency.

Wij brachten Nkule Mabaso in contact met FOAM, waar de vermaarde zuid-Afrikaanse fotograaf Santu Mofokeng 's werk werd getoond. Santo Mofokeng kreeg een residency in 2012 bij de Stichting Thami Mnyele. Bij FOAM heeft Nkule Mabaso een waardevolle bijdrage geleverd aan de tentoonstelling van onze fellow Santu Mofokeng door middel van een presentatie, een interview en heeft zij een rondleiding gegeven.

Prof. dr.Margriet van der Waal (Associate Professor and Director of Studies Erasmus Mundus Master Euroculture: European society, culture, and politics in a global context. Also Endowed Chair of South African literature, culture and history (University of Amsterdam) en verbonden aan het Zuid-Afrika huis verzocht de Stichting Thami Mnyele om een bijdrage voor een jubileumpublicatie. 'Presences and Abbesses'.

Wij hebben Nkule Mabaso voorgedragen, die gedurende het hele jaar 2023 werkte in nauw contact met het bestuur van de Stichting Thami Mnyele, aan een publicatie over het werk van onze fellow Ruan Hoffmann, die in 2010 in residentie was bij de Thami Mnyele Stichting. De jubileumpublicatie zal in 2024 worden gepresenteerd.

'In January 2023 I spent 1 month at the residency in Amsterdam. The residency period was highly productive resulting in 2024 a production of the text 'Appellations and politics' for the publication for the South Africa huis. During the same periode I visited archives and institute and met people who contributed greatly to my research, I am very grateful to the Thami Mnyele Foundation' deelt Nkule Mabaso ons mede.

Jean Katambayi, DCR Democratic Republic of Congo

Jean Katambayi Mukendi ontving in 2021 een Thami Mnyele Foundation Award, in samenwerking en selectie met het Belgische collectief 'Enough Room for Space' en 'On-Trade-Off', waar Jean Katambayi lid van is. Jean Katambayi Mukendi is een kunstenaar en wetenschapper die woont en werkt in Lubumbashi, de Democratische Republiek Congo. Hij heeft gestudeerd en heeft een passie voor technologie, mechanica, geometrie en elektriciteit, die de basis vormen voor zijn artistieke benaderingen. Hij creëert fragiele en complexe installaties die worden geanimeerd door verfijnde elektrische mechanismen. Zijn technologische ontdekkingen maken deel uit van een zoektocht naar oplossingen voor de sociale problemen van de huidige Congolese samenleving. Zijn belangrijkste bron van inspiratie is de voortdurende vraagstelling van onze maatschappij, die dichotoom lijkt te zijn.

On-Trade-Off is een transnationaal artist-run onderzoekscollectief, dat in 2018 geïnitieerd werd door de kunstcentra Picha uit de Democratische Republiek Congo (DRC) en Enough Room for Space uit België. Het collectief bestaat uit kunstenaars die gemeenschappelijk onderzoek doen naar de omstandigheden rond de winning van lithium in de DRC en werd opgericht na de ontdekking van een grote voorraad ervan in Manono, een plaats in de provincie Tanganyika

Lithium is momenteel een van de meest gewilde grondstoffen in de 'groene revolutie'. De vraag naar lithium is zo hoog dat de locaties waar het gewonnen kan worden, zijn veranderd in speelballen in een complexe economie, gedreven door geopolitieke belangen en concurrerende bedrijven. Het collectief On-Trade-Off onderzoekt deze en andere vormen van mijnbouw in de Democratische Republiek Congo en creëert daar kritisch werk over

Tijdens de coronaperiode kon hij echter niet naar Amsterdam afreizen vanwege de reisbeperkingen. Direct na het einde van de wereldwijde lockdowns is het ons, in samenwerking met 'Enough Room for Space' en het On-Trade-Off-collectief, gelukt om Jean Katambayi Mukendi opnieuw uit te nodigen. Framer Framed kwam op de hoogte van onze samenwerking en uitnodiging. En nam contact met ons op voor een mogelijke samenwerking. Zo namen wij deel aan het we gezamenlijke project en tentoonstelling bij Framer Framed over de neokoloniale exploitatie van hulpbronnen, aarde en arbeid in de DRC Congo.

De tentoonstelling 'Charging Myths' ;

Tentoonstelling: Charging Myths - werden werken getoond van het transnationale kunstenaarscollectief On-Trade-Off, terwijl zij verkennen hoe technologische innovatie afhankelijk is van natuurlijke hulpbronnen. De tentoonstelling volgt het spoor van lithium, beginnend in Manono, Democratische Republiek Congo, en duikt diep in onze relatie met energie – van zijn koloniale verleden tot zijn ongelijke technologische toekomst. De kunstwerken zoomen in op de mondiale wedloop om grondstoffen – van exploitatie tot financiële speculatie, van ruwe materialen tot hoogtechnologische producten. De 'Trade-Off' is een fundamenteel ongelijke uitwisseling. Het vindt plaats tussen technologische groei en toenemende ongelijkheid, tussen overconsumptie en overleving, tussen de kostbare metalen die we achteloos in onze zakken dragen en de handen die ze uit de aarde halen. De kunstenaars richten zich op samenwerking en kennisdeling en bieden zo een artistiek tegenwicht tegen de economische logica van extractie en exploitatie. Naast de kritische benadering laten ze ook de magie van energie en elektriciteit zien, de veerkracht van mens en land, en het geloof in een nieuwe zon.

Jean Katambayi Mukendi presenteerde een performance 'Electrify Everything' bij de tentoonstelling De tentoonstelling 'Charing Myths'.

Jean Katambayi Mukendi, *The Concentrator*, presented at *Charging Myths* (2023), Framer Framed, Amsterdam. Photo: Maarten Nauw / Framer Framed.

Deelnemende kunstenaars

Jean schreef voor de tentoonstelling een text over Electriciteit.

Voor Jean Katambayi was er aandacht in de schrijvende kunst kritiek. In metropolis M en het tijdschrift Mister Motley en het Parool.

<https://www.parool.nl/kunst-media/recensie-in-expositie-charging-myths-zijn-de-enige-tesla-s-van-congo-de-geknutselde-exemplaren-van-draadstaal~ba61f07e/>

Fragment uit

Parool

Zingen bij de groeve

De Congolese leden van het collectief ontcrachten de mythe dat hun land een wingewest is dat bevolkt wordt door gezichtsloze arbeidskrachten, die hun dagen enkel vullen met zwoegen en overleven. In de video *Hercule de Lubumbashi* van Elia Rediger en de in 2021 overleden choreograaf Dorine Mokha, brengt een koor, staand aan de rand van een groeve, een lied ten gehore dat geïnspireerd is door *Hercules* van Händel. En Jean Katambayi Mukendi, die [momenteel artist in residence is bij de Amsterdamse Thami Mnyele Foundation](#), bouwde een geweldige machine naar voorbeeld van de concentrator waarmee vroeger mineralen werden gescheiden van ander gesteente. In zijn versie zijn de spaken beplakt met landkaarten en dwarrelt er bij het ronddraaien buitenformaat confetti rond met de gezichten erop van beroemde natuurkundigen en lokale kunstenaars.

Tijdschrift Metropolis M publiceerde over de tentoonstelling en had een interview met Jean Katambayi.

<https://metropolism.com/nl/feature/op-zoek-naar-het-complexe-verhaal-het-transnationale-onderzoek-van-on-trade-off/>

Fragment uit Metropolis M

Jean Katambayi Mukendi

'Ik ben opgegroeid in Katanga, onder het lawaai en de rook van een mijnfabriek. Mijn ouders werkten allebei bij het voormalig Belgische staatsbedrijf Gécamines, in een fabriek die grondstoffen verwerkte. We leefden onder het paternalisme van dat grote bedrijf, en wij hebben ervaren hoe het was toen dat bedrijf vertrok. OTO biedt een platform waarop ik mijn standpunt als iemand die is opgegroeid in de context van de mijnbouw kan verwoorden. Het is voor mij soms vreemd om onderzoek te doen naar elektriciteit, terwijl ik in mijn woonplaats Lubumbashi onregelmatig toegang heb tot elektriciteit of water. De regering stuurt de elektriciteit naar de mijnbouw, omdat het om internationale handel gaat, terwijl ik geen toegang heb tot voldoende elektriciteit om mijn internationale praktijk van energie te voorzien.

Binnen OTO werk ik onder andere aan de "concentrator", gemaakt op basis van een van de grootste en belangrijkste machines in de fabriek. Mijn moeder was typiste en ze bracht soms karton mee van kantoor, waar we kasten en matrassen van maakten. Ik maakte mijn eigen concentrator van karton en koper, waarin ik complexe algoritmische wiskunde combineerde met low-tech. Iemand zei ooit dat het een machine voor niets is. Dat zou je kunnen interpreteren als dat hij niet werkt zoals andere machines werken, of het zou kunnen verwijzen naar de goedkope, low-techmaterialen waarvan hij gemaakt was.'

Fragment uit artikel in Mister Motley :

<https://www.mistermotley.nl/de-gevolgen-van-schaal-met-onderzoeker-jeff-diamanti-naar-charging-myths-in-framer-framed/>

“We staan stil bij een grote cilinder waaraan gedraaid kan worden. Het werk heet *The Concentrator* (2022) en is van Jean Katambay Mukendi. In de doorzichtige buis, gebaseerd op een voor de mijnindustrie ontworpen machine die kostbare materialen van ander materiaal scheidt, hangen bolletjes met de afkortingen van de elementen van Mendeleevs tabel, beter bekend als het periodiek systeem. Ook zijn er in en op de buis kleine ronde portretten van historische figuren te zien, vrijwel uitsluitend witte mannen. Het zijn chemici en wetenschappers die tezamen met de elementen in de machine zijn beland. Op sommige plekken is de buis bekleed met verknipte landkaarten. Aan het ene uiteinde een kaart van Congo, aan het andere uiteinde België.

In *The Concentrator* is het voor de bezoeker meteen voelbaar dat er een relatie is tussen de huidige lithium-mijn en de gewelddadige koloniale geschiedenis die België Congo heeft aangedaan: het compacte werk brengt al deze complexe geschiedenissen en gelaagde referenties samen.

‘Officiële vormen van cartografie, wanneer die zo doorgeknipt [zoals in *The Concentrator*] en voor nieuwe doelen gebruikt worden... die esthetische ingreep roept vragen op over hoe überhaupt naar geografie te kijken. Dat is iets wat resoneert met wat ik in mijn onderzoek naar kunst en extractie ben tegengekomen.

Wat is de eigen representatie, bijvoorbeeld van lokale activisten, en wat is de officiële historische interpretatie? Kunstenaars brengen iets anders in beeld dan het narratief van de extractieve bedrijven. Belangen van kapitaal wegen voor de bedrijven zwaarder dan die van mens en milieu.

‘Toch proberen die bedrijven, of in het verleden de koloniale machthebbers, steeds een rechtvaardiging te geven voor wat ze doen.’ Op basis van wat Jeff zegt, concludeer ik dat kunstenaars al die mechanismen, zowel van retoriek als van het geweld dat mens en milieu wordt aangedaan, naar de voorgrond kunnen brengen en ze kunnen ontdoen van de obscuriteit waartoe de macht ze veroordeelt.”

Een tweede deelnemer aan de tentoonstelling en fellow van de Stichting Thami Mnyele. George Senga maakte gedurende enkele weken ook gebruik van de residentie. Voor Jean Katambayi en George Senga was het een zeer inspirerende ervaring om samen tijd door te brengen, diepgaande gesprekken te voeren over kunst en Congo, en om in contact te komen met mensen uit zowel het Nederlandse kunstveld als de internationale gemeenschap. Er werd veel samen gekookt in de residentie, ook met jongeren en stagiairs die bij onze partners werkzaam zijn.

Het verblijf van Jean Katambayi kreeg veel aandacht op sociale media. Jean Katambayi heeft enkele weken met het collectief ‘Enough Room for Space’ en Framer Framed samengewerkt om de tentoonstelling op te bouwen. Tijdens deze periode legde hij veel contacten met jonge curatoren, die in alle rust urenlang vragen konden stellen over de situatie in Congo. Jean vertelde dat discussies van de ene dag vaak de volgende dag werden voortgezet. Er werd ook samen gekookt, gegeten en gepraat in de residency van de stichting Thami Mnyele. De stichting Thami Mnyele benadrukt hiermee hoe belangrijk het is dat een kunstenaar niet slechts voor drie dagen wordt ingevlogen om aan zijn of haar werk te werken, maar dat een langere periode gunstig is voor culturele uitwisselingen. Voor Jean was het ook bijzonder om mee te werken aan de opbouw van zo’n grote tentoonstelling. Deze ervaring, opgedaan als lid van de Lubumbashi Biennale, heeft hem veel opgeleverd, werd ons medegedeeld.

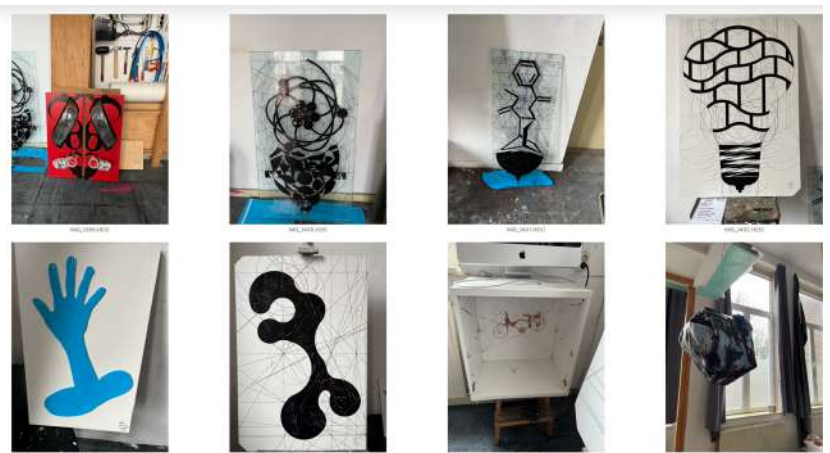
De Stichting Thami Mnyele heeft Jean geïntroduceerd in de Nederlandse kunstwereld, waardoor Jean in contact kon komen met diverse instellingen. Dit programma omvatte onder andere een op een gesprekken met de curatoren van het het Textiel Museum in Tilburg, De Pont, Park, De Oude Kerk, het BURO Stedelijk Museum, het Van Gogh Museum, Teylers Museum Haarlem, het Rijksmuseum, CBK Zuidoost. Deze instellingen hebben Jean Katambayi met veel interesse ontvangen. Ook werden enkele galeries bezocht en kennis gemaakt met de galerie houders, zoals Ron Mandos en de lokale galerie om de hoek in de hallen.

Renzo Marten nodigde Jean uit voor een ontmoeting tijdens hun presentatie inde Oude kerk. Kunstenaar en filmmaker Renzo Martens verzorgt in 2024 samen met het Congolese kunstenaarscollectief CATPC en curator Hicham Khalidi de Nederlandse inzending voor de Biënnale van Venetië. Geografisch is Congo een groot land en dat Congolezen elkaar hier kunnen ontmoeten wordt als zeer positief ervaren door onze deelnemers.

Tijdens zijn verblijf heeft Jean Katambayi ook tijd gevonden nieuw werk nieuw werk te maken in het atelier van de residency. Op grote glazen platen, die bij het grofvuil stonden, heeft hij met inkt afbeeldingen gemaakt met titels die allemaal verwijzen naar de ecologische situatie in Congo.; Water Leau, Afrinium, Afreek, Os Na Mukendi, Afro Bridge, Onbekende God, Boule D'energie Visual. Een werk heeft de kunstenaar geschonken aan de stichting Thami Mnyele. De werken zijn allen aangekocht door de Brusselse galeriehouders Tim Wouters. En vinden hun weg daar naar het internationale publiek.

Fellow Georges Senga, DCR Democratic Republic of Congo

Georges Senga ontwikkelt zijn fotografisch werk rondom geschiedenis en de verhalen die onthuld worden door 'geheugen, identiteit en erfgoed', waarbij hij het Europees handelen en het heden belicht. Zijn projecten verkennen geheugen, zoekend naar de resonanties die mensen, hun feiten en hun objecten achterlaten, en de veerkracht van geheugen in zijn land, DR Congo.

Georges Senga maakt deel uit van de artistieke dynamiek van de stad Lubumbashi bij Atelier Picha in DR Congo, het kunstenaarscollectief On Trade Off en bij de Photo Market en Phototools workshop in Johannesburg, Zuid-Afrika. Zijn werk is internationaal tentoongesteld in instellingen; in 2021 ontwikkelde hij een project in de Villa Medici. In 2023 werd zijn werk gepresenteerd bij Framer Framed, Amsterdam als onderdeel van de tentoonstelling Charging Myth door het kunstenaarscollectief On Trade Off.

George Senga voegde zich bij Jean Katambayi Mukendi in de residency om ook deel te nemen aan dit project en was ook een van de exposanten bij Charging Myth .

George verbleef in 2019 in de residency. We merken dat kunstenaars na een verblijf in de residency vaak contact blijven houden met andere kunstenaars en de kunstwereld in Amsterdam. Dit gold ook voor George Senga. Als een vis in het water bewoog hij zich door de stad en nam Jean Katambayi daarin mee. George schreef een mail aan het bestuur:

*Dear all board of Thami Mnyele Foundation,
with this mail, I will like first to Thank you all to select me for the Residency in September-November 2019 so that I can work on my project "THE VOID"
I didn't only benefit from the residency program, but also from the support letter concerning Mondriaan I got from you to finish the project.*

It didn't stop there, I was also part of the Exhibition at the CBK for the 30 years of the foundation. Recently for the Exhibition in Framer Framed "Charging Myth," I receive a 4 days accommodation in Amsterdam at the Foundation to set up the exhibition and participate in the All program.

Not far, yesterday Thami Mnyele Foundation, support me with a new letter of application about an open call from Mondriaan, to realise my new project.

I really thank you all for the time (as I know that you are working voluntarily), and the logistic disposability offered by you.

I hope our collaboration will have the same energy in the future.

Sincerely

Georges Senga

George Senga, Jean Medina curator Framer framed en Jean katambyi.

CUPP collective: Razia Barsati , Nederland/Suriname en Marjet Zwaans , Suriname/Nederland.

Voor het tweede jaar op rij verbleef het CUPP-collectief bij de Stichting Thami Mnyele. Deze keer richtten Razia Barsatie en Marjet Zwaans zich op het maken van een publicatie en een kunstenaarsboek.

Collectief Un Prati a Patu (CUPP) creëert een mentale en fysieke ruimte voor het delen van kennis en ervaring rondom ecologische en lokale materialen, tussen kunstenaars in Suriname en Nederland. In 2022 werkte CUPP Collective de gehele maand maart in Nederland en de maand November in Suriname. De waardevolle ontmoetingen, gesprekken en experimenten gedurende deze maanden vormen het fundament van de aankomende publicatie. Centraal stonden vragen als; “Wat is de context om een artistieke praktijk op te bouwen in beide werelden? Wat zijn de uitdagingen en kansen bij het samenwerken tussen deze twee unieke werelden? Wat inspireert en wat onderscheidt? Wat betekent dit voor onszelf en wat kunnen we voor elkaar betekenen?”

Voor het produceren van een kunstenaarsboek verwerkten ze de reflecties, gevoelens, gedachten, reacties, gebaren en texturen van het materiaal onderzoeksproces uit 2022, dat was gedaan samen met Meagan Peneux, Annemarie Daniel, Basse Stittgen, Asli Hatipoglu en adviseurs Alida Neslo en Yasmine Ostendorf. “Welke experimentele en traditionele inzichten kunnen we verbinden? Bij welke vezels hoort het? Hoe groeit het? Wat geeft het leven?”

Residentie Thami Mnyele Foundation

Tijdens de residentie bij de stichting Thami Mnyele in 2023 werkten Razia Barsatie en Marjet Zwaans samen aan een prototype van de publicatie. Hiervoor heeft de Thami Mnyele gesprekken gefaciliteerd met schrijvers, kunstenaars, vormgevers, drukkers, editors die ervaring hebben in het creëren van een kunstenaarsboek. Onder andere met Esther Darley (editor) , Andre Thijssen (kunstenaar), Thekla Ahrens (ambachtelijk drukker), Pieter Verweij (Printlab Rijksakademie). We hebben een avond georganiseerd in de studio, waarbij betrokken kunstenaars en het TMF bestuur feedback kon geven op het prototype van de publicatie.

Razia Barsatie in gesprek met Thekla Arends

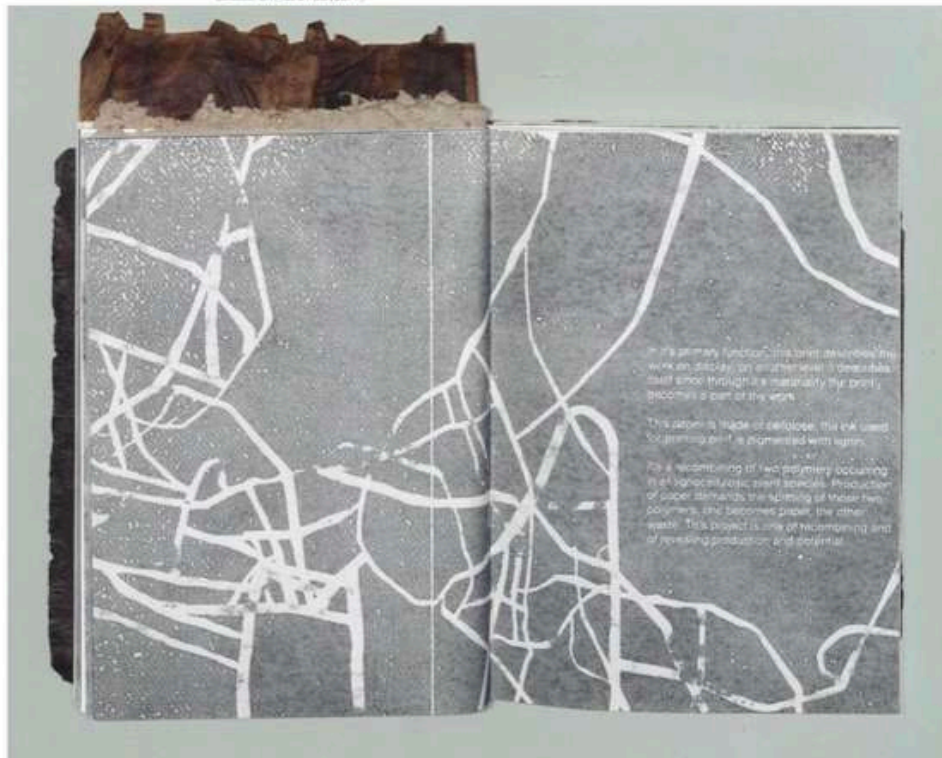
Achtergrond CUPP

Het CUPP-collectief werd in 2020 opgericht door Razia Barsatie (SR) en Marjet Zwaans (NL). Razia is een fellow van de Stichting Thami Mnyele, in 2021 werden ze genomineerd voor de Theodora Niemeijer Prijs. Als kunstenaars en initiatiefnemers conceptualiseren en organiseren zij het CUPP-uitwisselingsprogramma en cureren ze het onderzoeksproces voor een publicatie. CUPP wordt ondersteund door Stichting Niemeijer Fonds en Stichting Stokroos.

De uiteindelijke productie van het CUPP kunstenaarsboek vond plaats in 2023 bij de Rijksakademie. De presentatie vond gelijktijdig plaats in Nederland en Suriname in januari 2024. Met 3 van de deelnemende kunstenaars in Nederland in het Printlab van de Rijksakademie van Beeldende Kunsten en in Suriname met 3 deelnemende kunstenaars bij Readytex Art Gallery in Paramaribo. Met filmpjes waren de kunstenaars zichtbaar op beide plekken.

Collectief LH Print & Foto (CUPP)

Carine Mansan Chowanek, Ivoorkust

Vrouwen moeten nog steeds kiezen tussen een kind of de kunstwereld. Wij bieden vrouwelijke kunstenaars de mogelijkheid om met familie te komen die voor de kinderen zorgen. Als jonge moeder kreeg Carine Mansan deze kans, waarbij haar jonge tweeling gedurende die weken werd verzorgd door haar schoonouders en Carine Mansan voor langere tijd kon concentreren op haar werk en op een culturele uitwisseling.

Carine Mansan Chowanek is geselecteerd met meerdere partners uit de Ivoorkust en geïnitieerd door 'Artness' een Afrikaans curatoren collectief bestaande uit Celine Seror (Frankrijk / Nederland/Marokko) en Nadine Hounkpatin uit (Parijs/Benin). Het selectie committee bestond uit naast het bestuur van de stichting Thami Mnyeले uit; Nathalie Varley Meplon, directeur van MuCAT, (Musée des Cultures Contemporaines Adama Toungara), Joyce Sagoe van Société Générale Côte d'Ivoire, en Zié Coulibaly van Institut français de Côte d'Ivoire, in samenwerking met Société Générale Foundation en de PRIX DÉC OUVERTE JEUNE TALENT X SOCIETE GENERALE CI naar aanleiding van de tentoonstelling "Memoria: Stories of Another History," gecureerd door Nadine Hounkpatin en Celine Seros, die plaatsvond van 7 april tot 22 augustus 2022 in het MuCAT in Abidjan, Ivoorkust.

In haar indrukwekkende triptiekwerk Ethiopian (een monumentale pen-getekende fresco, portretten op groot formaat en een serie bronzen hoofden - gepresenteerd in Memoria). Een zeer persoonlijk project doordrenkt van spiritualiteit en oude mystieke tradities, bevraagt de kunstenaar haar bestaan en identiteit. Het was bij het ontdekken van het Hooglied en in het bijzonder de zin: "Ik ben zwart, maar bekoorlijk"... dat ze leerde dat in de Middeleeuwen in Europa alle zwarten "Ethiopiërs" werden genoemd, naar het woord "Aethiopijs", verbrand gezicht (zwart in het Grieks). "Wat ik ook doe", zegt de kunstenaar, "alles heeft zijn wortels in de Afrikaanse cultuur, tegen mijn wil in".

Carine Mansan Chowanek, Ethiopian, 2019.
Prêt de l'artiste | Courtesy of the artist © 2023 - Serehah Pictures/Institut français du Cameroun.

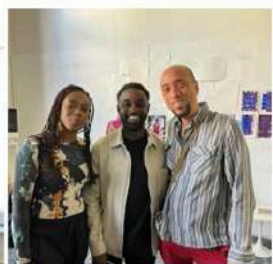
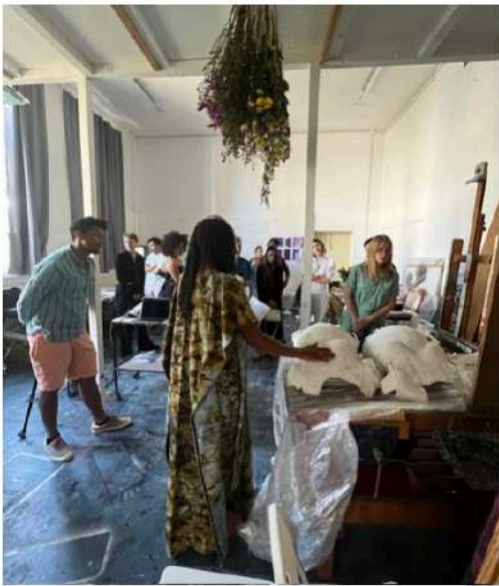
Mansan's oeuvre wordt gekenmerkt door een diepe verkenning van identiteit, feminisme en sociale thema's. Geïnspireerd door oude tradities. In de loop der jaren heeft Mansan deelgenomen aan talrijke culturele evenementen op internationale locaties. Haar werken zijn opgenomen in gerenommeerde privécollecties wereldwijd.

Het bestuur heeft juist Carine mansen in deze periode uitgenodigd zodat zij kon deelnemen aan het programma van Amsterdam Art Week. De 'Open Rijksakademie,' debatten in het Stedelijk Museum Amsterdam, vele galeriën die werden bezocht en andere formele en informele ontmoetingen werden georganiseerd door het bestuur van de stichting Thami Mnyele. Iedere keer dat Carine op pad ging was dat met een persoon uit het netwerk van Stichting Thami Mnyele en kon zij goed worden voorgesteld aan lokale kunstenaars, bestuurders, curatoren en vele anderen.

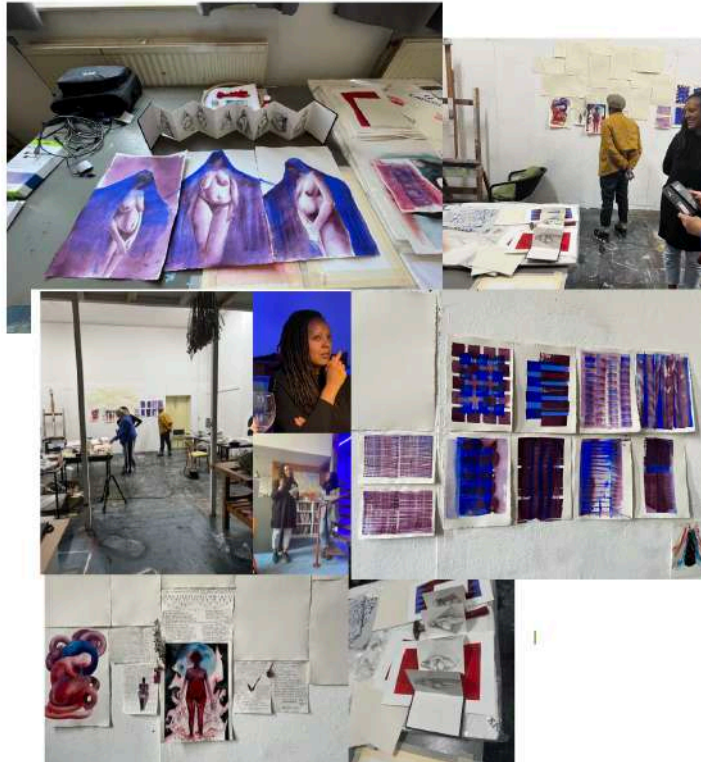
Rita Ouédraogo, curator van het Stedelijk Museum, bezocht Carine Mansan tijdens haar residency.

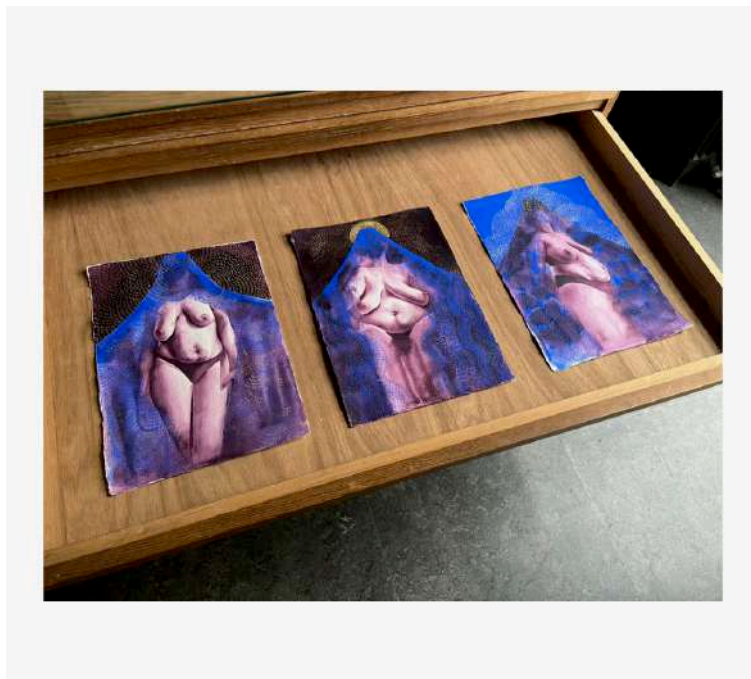
Voor de derde keer nam de Thami Mnyele Foundation deel aan de Amsterdam Art Week. Carine Mansan presenteerde haar werk tijdens het evenement in de residentie. De opkomst was divers en goed, er waren zowel deelnemers uit de kunstwereld van Brussel aanwezig als kunstenaars en geïnteresseerden lokaal uit de buurt.

Voor de Young Art Circle presenteerde Carine Mansan ook haar werk in de residency..

Mirjam Westen, voormalig curator Arnhem Museum nodigde Carine Mansan uit voor deelname aan tentoonstelling in Rotterdam bij Phoebus Gallery voor het Laden project.

Caterina Pecchioli, Italië

Caterina Pecchioli is een multimediale en multidisciplinaire kunstenaar, onderzoeker, curator en art director, wiens werk kritische aspecten en effecten van macht op massagedrag en sociaal-culturele en politieke dynamiek onderzoekt. Haar artistieke proces en creatieve output zijn gebaseerd op een hybride van traditionele en relationele esthetiek. Ze werkt vaak via participatief proces- en actieonderzoek.

Ze studeerde aan het Kunstlyceum Leon Battista Alberti van Florence en aan de DAMS (Visual Arts, Cinema, Music and Performing Arts Studies) Universiteit van Bologna, waar ze in 2005 haar masterdiploma cum laude behaalde. Haar proefschrift, Antonin Artaud: Signs and Drawing, won de DAMS Prize en wordt onderdeel van het Fonds A. Artaud van de Bibliothèque nationale de France. In 2006 verhuisde ze naar Amsterdam waar ze in 2009 afstudeerde aan de Gerrit Rietveld Academie en genomineerd werd voor de Grand Award. In 2007 nam ze deel aan het project Performativity of Art aan het Piet Zwart Instituut, Master in Fine Art in Rotterdam.

Momenteel maakt ze deel uit van Nation25, dat ze in 2015 mede oprichtte, een artistiek - curatorieel collectief en participatief platform dat zich bezighoudt met hedendaagse sociaal-politieke en ecologische onderwerpen, met een speciale focus op migratievraagstukken, en zij is de initiator en art director van het kunst- en modeproject B&W - Black & White, The Migrant Trend dat migranten ontwerp en modeproductie in Italië promoot door middel van onderzoeksactiviteiten, tentoonstellingen, advies, best practices en training.

Caterina Pecchioli is een gewaardeerde bekende voor de Stichting Thami Mnyele, een Italiaanse onderzoeker en kunstenaar die van 2009 t/m 2013 de Stichting Thami Mnyele ondersteunend werk heeft gedaan als assistent voor het bestuur. Voor haar onderzoek wilde zij o.a. de Vlisco maatschappij in Helmond bezoeken en gebruik maken van de kennis van het bestuur over afrikaanse textiel. Caterina Pecchioli benaderde ons met een onderzoek voorstel, of het mogelijk was een maand in de residency te verblijven. Met veel interesse hebben wij hier gehoor aan kunnen geven om drie redenen:

Ten eerste; Haar onderzoek sluit aan bij de vele vragen over de geschiedenis van afrikaanse textiel, die ook op dit moment in Nederland worden onderzocht.

Ten tweede: was dat zij als jonge moeder met haar zoontje in de residency kon verblijven, met behulp van twee au pairs uit New York. Caterina was zelf voor deze familie au pair geweest. Een pracht voorbeeld van 'moeders in de kunstwereld' en 'relational schip' en haar ecologische wijze oplossingen.

Ten derde: Afrikaanse mode krijgt op dit moment veel aandacht in Nederland en sluiten wij als bestuur aan bij de behoefte van een vraag uit het culturele veld diversiteit.

Onderzoek project Caterina Pecchioli:

'Decolonizing the Gaze: The Colonial Heritage of Italian and International Fashion Design and Its impact on the Collective Imagination.'

Het project is een visuele en historische analyse van kledingartikelen, stoffen en accessoires uit de Italiaanse en Nederlandse koloniale periode die bewaard worden in de collecties van het Ex Museo Koloniale in Rome en het Tropenmuseum in Amsterdam. Het onderzoek, waarbij stylisten, kunstenaars en modeontwerpers van Afro-afstamming betrokken zijn, heeft tot doel nieuwe betekenissen te identificeren over de wijdverbreide koloniale kledingpraktijken en lichaamsbeleid en de effecten van kolonialisme op de individuele/collectieve verbeeldingskracht en ontwerp praktijken. Een diepgaande studie die tot doel heeft het Italiaanse de-koloniale perspectief binnen een levend Europees debat over de dekolonisatie van mode

en cultuur en over het politieke gebruik van mode en kleding te brengen. De complexe relatie tussen dekolonialisme, erfgoed, culturele globalisering en 'Made in Italy' wordt aangepakt door middel van een programma van workshops en seminars in samenwerking met instellingen die zich met dit onderwerp bezighouden in Italië, Nederland, Ethiopië, Zuid-Afrika en de VS.

Het project wordt ondersteund door de Italiaanse Raad (2022), directoraat-generaal voor hedendaagse creativiteit, Italiaans Ministerie van Cultuur. Project Partners: Africa e Mediterraneo - Afrosartorialism – B&W-Black&White, The Migrant Trend APS - CBK Zuidoost - Framer Framed - Istituto Italiano di Cultura di Addis Abeba (Ethiopië) - Museo delle Civiltà - Thami Mnyele Foundation (Amsterdam, Olanda) - Georgetown Universiteit (Washington DC) - Moleskine Foundation - Nation25 - Orientale di Napoli - Università IUAV di Venezia - Politecnico di Milano.

Presentatie van het project op de website van B&W-Black & White Association.
Zie meer op <https://en.bwblackwhite.org/decolonizingthegaze>

De stichting Thami Mnyele Foundation en haar woonruimte bewees zichzelf weer eens als familie-vriendelijke eenheid toen Caterina haar intrek nam met haar jong zontje en de twee oppassen die zich over hem kon ontfermen terwijl zij haar organisatie- en onderzoekswerk deed. Het netwerk van het bestuur werd met verve aangesproken voor zowel inhoudelijke aspecten, eventuele participanten en sprekers als organisatorische aspecten

B&W-BLACK&WHITE Home Actions Stories Map Research News More

The Migrant Trend

DECOLONIZING THE GAZE

The Colonial Heritage of Italian and International Fashion Design and Its Impact on the Collective Imagination

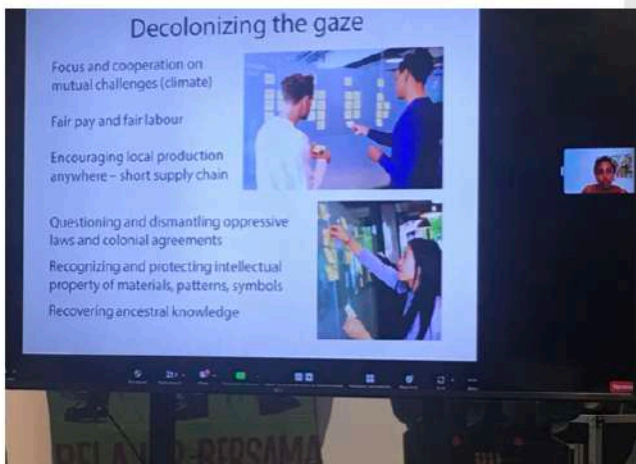
B&W-Black&White is Cultural Partner and Media Partner of "Decolonizing the Gaze" a participatory and international study conducted by Caterina Pecchioli which combines aesthetics, history and activism. The study, which involves Afro-descendant stylists, artists, and fashion designers of colonial heritage, intends to identify new meanings about widespread colonial dressing practices and body policies and the effects of colonialism on the individual/collective imagination and design practices.

DECOLONIZING THE GAZE

2022- 2023 (ongoing)

The project, supported by the Italian Council (11th edition, 2022) proposes a visual and historical analysis of objects of clothing, fabrics and accessories from the Italian and Dutch former colonies and preserved in the collections of the Former Colonial Museum of Rome and the Tropenmuseum in Amsterdam. Those Museums were created especially with the intention to propagate the colonial policy and today they are working to rethink and display their collections from a decolonial perspective.

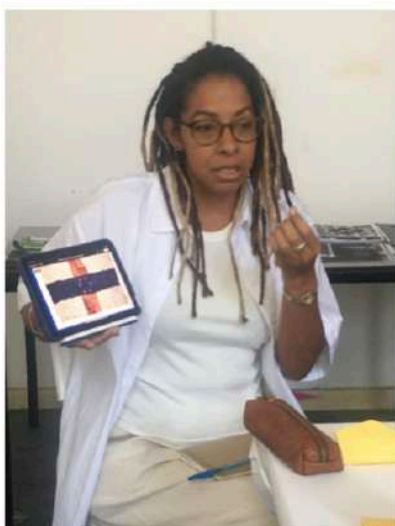
The complex relationship between de-colonialism, heritage, cultural globalization, and "Made in Italy" is being tackled through a year long program of workshops and seminars with the collaboration of institutions engaged on the subject in Italy, Holland, Ethiopia, South Africa, and the USA. An in-depth study that aims to bring the Italian decolonial perspective within a live European debate on the decolonization of fashion and culture and on the political uses of fashion and clothing.

De complexe relatie tussen dekolonialisme, erfgoed, culturele globalisering en "Made in Italy" werd verkend via een programma met workshops en een rondetafelgesprek, in samenwerking met instellingen die zich met dit onderwerp bezighielden in Italië, Nederland, Ethiopië, Zuid-Afrika en de VS. Daarnaast bezocht Caterina Pecchioli instellingen en sprak met personen over haar onderzoek: zoals het Textielmuseum met Hebe verstappen, Tropenmuseum met Daan van dartel, de Vlisco fabriek, en had zij ontmoetingen met deskundigen op het gebied van textiel in relatie tot Afrika waaronder Rhoda Woets en Christine Delhaye, Kunst educator Noemi Beyer, Kunstenaars Carine Mansan Chowanek, Sharelly Emanuelson, Siobhan Wall, CBK Zuidoost Annet Zondervan, Jantine van Elk "We Sell Reality", Elke Uitenthuis.

De Workshop

De workshop werd gefaciliteerd door twee bestuursleden, Linnemore Nefdt met Afrikaanse en Nathalie Ho Kang You een Surinaamse achtergrond. Zij waren ook enthousiaste participanten van deze zeer bijzonder en geanimeerde bijeenkomst met boeiende persoonlijke verhalen. Vanwege de storm Poly werd de workshop verplaatst naar de residency in plaats van de CBK Zuid Oost. Deelnemers vertegenwoordigen het hele culturele veld; kunstenaars, disdiners, academici en geïnteresseerden uit de buurt van de residency.

Fellow Sharelly Emanuelson nam deel aan de workshop en vertelde hoe haar textiel vlaggen project tot stand kwam tijdens

periode in de residency. In 2024 wordt dit werk getoont bij een grote solo tentoonstelling bij het CBK Zuidoost.

Ronde tafel gesprek

Decolonizing the Gaze – Textiel Cultureel Erfgoed vs. Kolonialisme – Culturele Toe-eigeningen?
Caterina Pecchioli resident artist-in-residence de Thami Mnyele Foundation presenteert het debat:

Photo: IAMISIGO's AW20 collection, Creative Direction: Babu Ogisi, Photography: Maganga Mwangogo

11 Jul 2023
18:00 - 20:30

Roundtable: Decolonizing the Gaze
- Textile Cultural Heritage vs
Colonialism - Cultural
Appropriations?

Sprekers

Semhal Tsegaye Abebe is the founder and creative director of Almaz textile design, a fashion brand that promotes diversity and African heritage, focused on bespoke products made in natural or recycled fabrics.

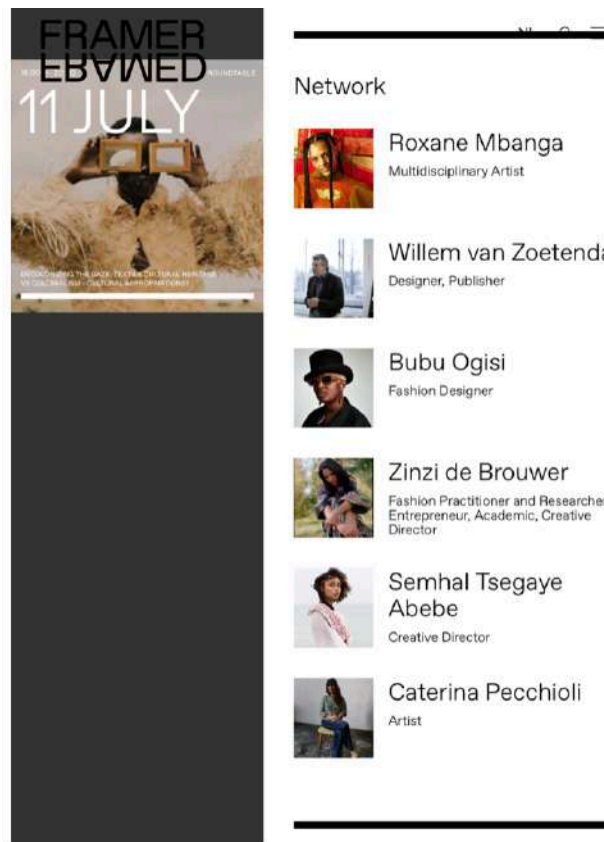
Zinzi de Brouwer (she/her) is a Fashion Practitioner and Researcher, Entrepreneur, Academic, Creative Director, and founder of Studio Palha, an equity - centered community design studio based in Mozambique and the Netherlands in which artisanal communities of the Global South take the central stage in bridging craft and design to form new fashion narratives.

Willem van Zoetendaal is active as a designer and publisher of photo books and has published a large number of books. In addition to books about historical archives, which are often linked to contemporary counterparts, the majority of the publication collection has been made with contemporary artists/ photographers such as Koos Breukel, Céline van Balen, Paul Kooiker, Holger Niehaus, Diana Scherer, Harold Strak, Sigrid Calon, Sara Blokland, Marie Ilse Bourlanges, Otto Snoek, Annaleen Louwes, and Fiona Tan. And with no longer living photographers like G.H. Breitner, Carel Willink, Frans Zwartjes, Johan van der Keuken, and Esther Kroon.

Bubu Ogisi is a fiber artist and Creative Director of the contemporary art brand, IAMISIGO. Born in Lagos, Nigeria, and now living between Lagos Accra Abidjan, and Nairobi she studied Fashion at the prestigious Ecole Supérieure des Art et Technique de la Mode (ESMOD) in Paris, France.

Roxane Mbanga (born 1996) is a Guadeloupean, Cameroonian, and French multidisciplinary artist based in Amsterdam. Working at the intersection of fashion, film, graphic design, photography, writing, and performance, Roxane Mbanga is a storyteller. Through her installations, she collects the stories of women

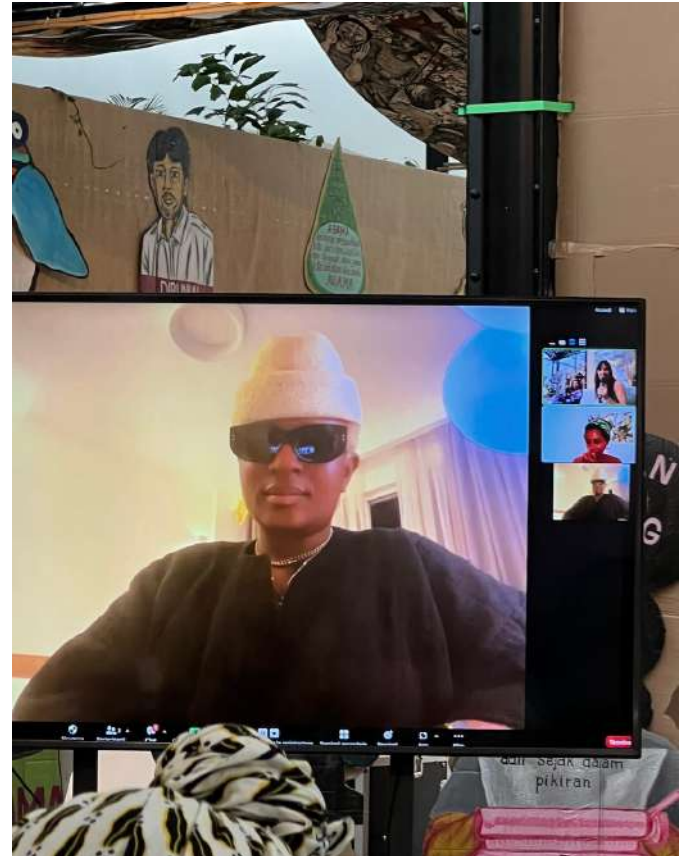
with plural identities and reveals the complexity of the intersecting gazes on the bodies according to the geographies they travel through. Working on the relationship between the lived, intimate body and the perceived body, the social receptacle of the projections of the other, she questions, listens to, and transcribes the words of these women.

Het werd een open debat over wat verschillende stoffen en hun geschiedenis vertellen over interculturele betrekkingen, kolonialisme en culturele toe-eigening. "Het Koloniale Erfgoed van Italiaans en Internationaal Modeontwerp en de Impact ervan op de Collectieve Verbeelding" stelde een visuele en historische analyse voor van kledingstukken, stoffen en accessoires uit de Italiaanse en Nederlandse koloniale periode. Deze items werden bewaard in de collecties van het voormalige Museo Coloniale in Rome en het Tropenmuseum in Amsterdam.

Framer framed stelde zich genereus op met medewerking en faciliteiten - voor de roundtable. De Sprekers, participanten en bezoekers kwamen veelal uit onze netwerk. Framer Framed melde ons dat zij nog nooit zoveel likes op hun media in korte tijd hadden mogen ontvangen. Het publiek was zeer divers, kunstenaars, academici, textiel kunstenaars, jonge ontwerpers, met diverse achtergronden namen deel aan het ronde tafel gesprek.

Samen met modeontwerpster en creatief directeur Zinzi de Brouwer en uitgever en ontwerper Willem van Zoetendaal bood het rondetafelgesprek inzicht in de Nederlandse Wax-stoffen en de implicaties van de ontwerpen en boodschappen die in Nederland werden geproduceerd en in Afrika werden verkocht - en de complexe en controversiële identiteit die zij vertegenwoordigden.

Bubu Ogisi is a fiber artist and Creative Director of the contemporary art brand, IAMISIGO.

Deze afrikaanse stoffen toonden afbeeldingen en boodschappen die fungeerden als archieven van betekenissen en vertelden over een ambigue relatie met betrekking tot de Europese koloniale periode.

Modeontwerpers en creatieve directeuren Semhal Tsegaye Abebe, Bubu Ogisi en Zinzi de Brouwer belichtten ook initiatieven en ontwerp projecten die de rijkdom van het Afrikaanse textielvergoed onthulden, die nog steeds weinig bekend was in Europa, en hun verbinding met duurzaamheid.

Enkele van de onderwerpen die tijdens de discussie aan bod kwamen, kwamen voort uit een participatieve workshop.

Willem van Zoetendaal, een gerenommeerde kunstboeken uitgever en ontwerper, presenteerde in de jaren negentig een expositie in het destijds nog sterk koloniale Brusselse Afrika Museum. Het onderwerp was een door hem vormgegeven boek met foto's van de beroemde, sterk links georiënteerde Nederlandse fotograaf Cas Oorthuys, waarin Afrikanen te zien waren gekleed in Vlisco stoffen.

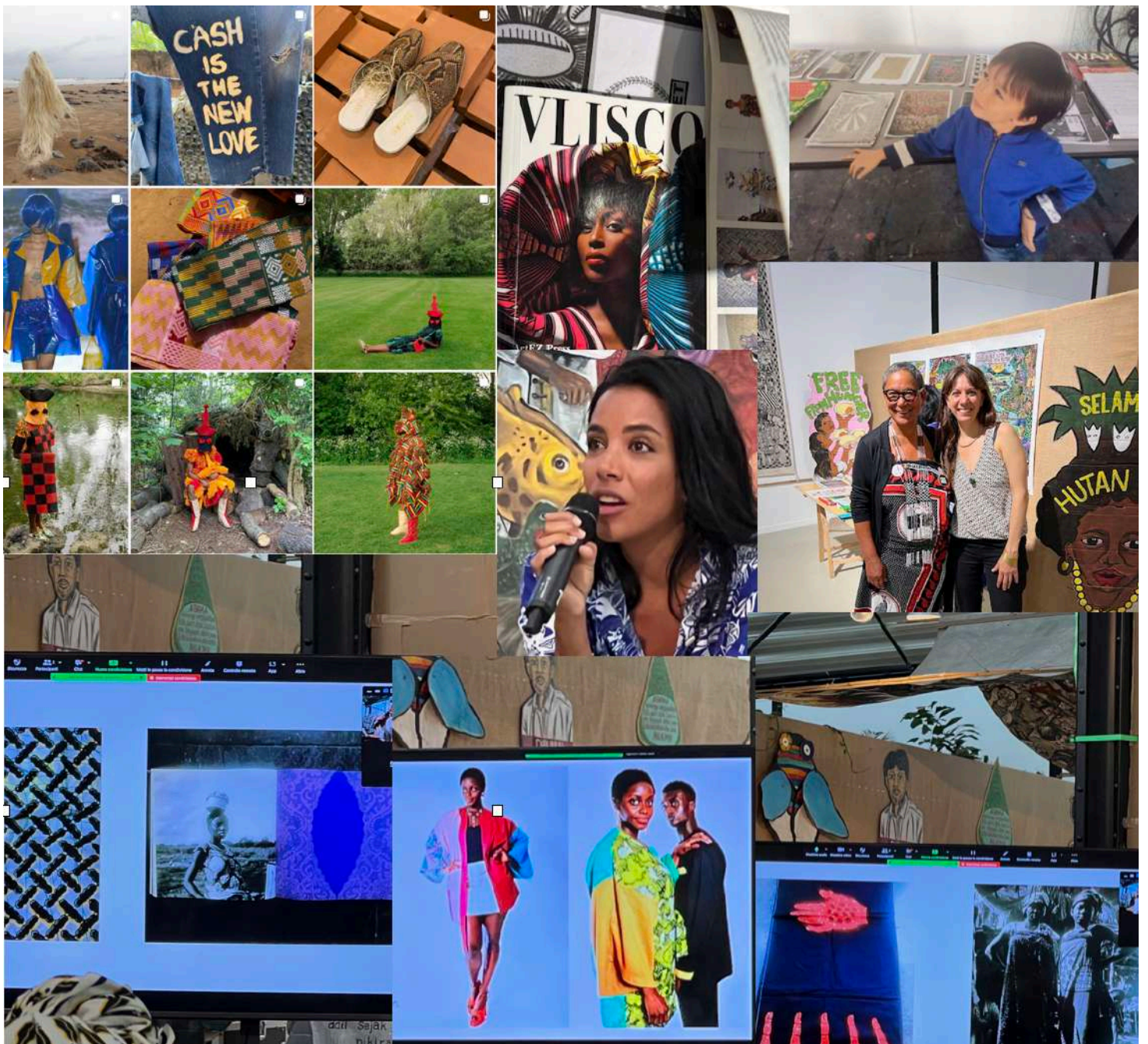
Podcast

Van het ronde tafel gesprek is een podcast gemaakt door Caterina Pecchioli en Framer Framed.

<https://framerframed.nl/en/dossier/podcast-decolonizing-the-gaze-textile-cultural-heritage-vs-colonialism/>

De Thami Mnyele Stichting is bijzonder verheugd een rol te hebben gespeeld in de meanderende, maar doelgerichte zoektocht van Caterina naar de koloniale en migratieverbanden tussen bevolkingsgroepen uit Italië, Nederland en Afrikaanse landen in zo een kort tijdsbestek met een grote opkomst voor haar bijeenkomsten. Vele belangstellende hebben elkaar in dit project kunnen ontmoeten hun kennis kunnen uitbreiden.

Het was een hele prestatie . We hebben alles binnen een maand weten te realiseren. Hierdoor zien we hoe trouw en prettig onze partners en netwerkcontacten met ons samenwerken. Voor Caterina Pecchioli was deze start van groot belang. Haar onderzoek wordt voortgezet in Italië.

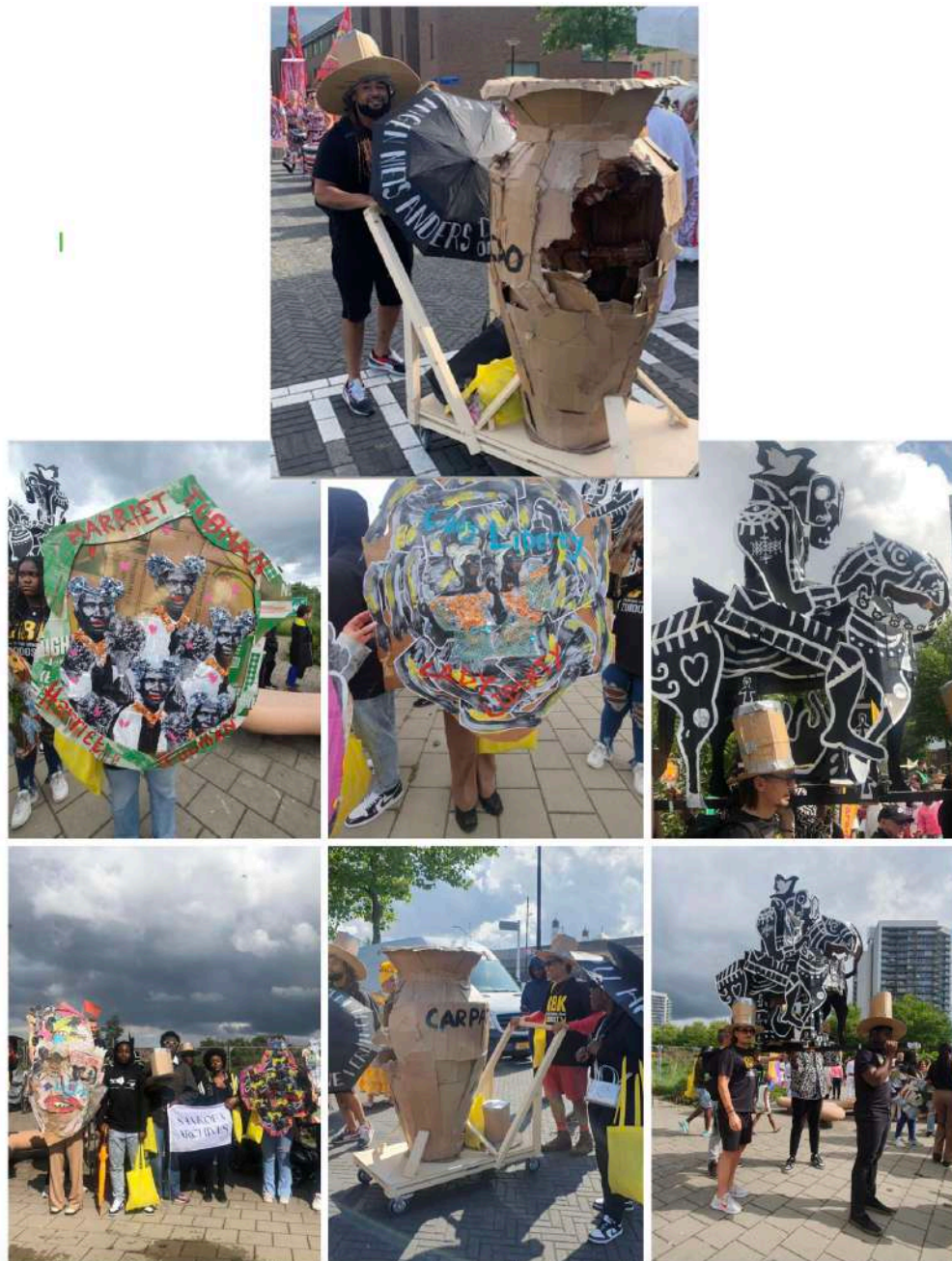
Quentley Barbara, Nederland/ Curaçao

Quentley Barbara (1993, CW) komt oorspronkelijk uit Curaçao, maar woont en werkt al enkele jaren in Nederland. Hij staat vooral bekend om zijn grootschalige sculpturale portretten, gemaakt van gerecycled karton en ducttape. Deze sculpturen zijn vaak portretten van zijn familie, vrienden en verwanten. Barbara is een speelse en experimentele beeldhouwer die intieme beelden weet te creëren.

De residency wordt als zeer positief ervaring beleefd: "met een groot atelier en apparatuur, een bibliotheek en een fijne leefruimte waar je goed kunt werken koken." Voor een Rotterdammer was het een geweldige ervaring om langere tijd in Amsterdam te werken. Hierdoor kon hij zijn Rotterdamse collega's kennis laten maken met zijn nieuwe Amsterdamse collega's. Dit lijkt misschien onbeduidend, maar wij zien dat juist deze kleine ontmoetingen tot verbinding en nieuwe initiatieven leiden.

In samenwerking met curator Renske de Jong en Delano Mac Andrew van de CBK Zuidoost werd Quentley Barbara geselecteerd voor de residency om voor te bereiden voor zich voor deelname aan het project 'Revolte, Zwart verzet in beeld', ter gelegenheid van de zesde editie "South East Parade in Zuid Oost" dat op 26 augustus plaatsvond. Andere kunstenaars die aan het project deelnemen waren Monika Dahlberg en Frederick Calmes. De South East Parade is een van de vrolijkste straatparades van Amsterdam. Tijdens de parade liepen bewoners uit alle delen van Amsterdam door Amsterdam Zuidoost. Verschillende maatschappelijke organisaties en culturele groepen namen deel.

De missie van de South East Parade is om de verbinding tussen mensen en culturen te vieren en de deelnemers uit te dagen te laten zien wie ze zijn. Iedereen die een positieve bijdrage levert aan Amsterdam en in het bijzonder aan Amsterdam Zuidoost kan meedoen aan de parade.

Quentley Barbara presenteerde zijn werk niet alleen tijdens de parade, maar ook aan de deelnemers van de Young Art Circle. De Young Art Circle neemt met regelmaat contact met ons op er is vanuit jonge verzamelaars en geïnteresseerden belangstelling voor de kunstenaars die bij de stichting Thami Mnyele werken. Barbara's presentatie in de residency trok veel belangstelling van de aanwezigen. Quentley Barbara heeft ook zeer geconsenteerd kunnen werken in de residency, naar eigen zeggen. Rita Ouédraogo van het Stedelijk buro Amsterdam bracht Quentley Barbara een studio bezoek .

Onze residency biedt de mogelijkheid om onverwachte extra gasten te ontvangen. Altijd in goed overleg met de residerende kunstenaar. Dit keer verbleven de Zuid-Afrikaanse kunstenaars en fellows, Molemo Moilola en Nare Mokgotho, bijna een week bij Quentley. Voor hen allen was dit een bijzondere periode waarin uitvoerig werd gesproken over hun werk, achtergronden en interesses. Het is van groot belang dat kunstenaars uit de Global South elkaar kunnen ontmoeten, gezien het koloniale verleden en de vele aspecten die hiermee samenhangen zo aanwezig zijn in hun werk en belangstelling.

MADE YOU LOOK , Molemo Gapare Moiloa en Nare Mokgotho, Zuid Afrika

Onze fellows Molemo Gapare Moiloa en Nare Mokgotho, werkend als het collectief MADEYOULOOK, bezochten Amsterdam voor een gesprek met Yazan Khalili van De Appel.

In 2018 namen zij deel aan de de groepstentoonstelling 'Tell Freedom' samen in Kunsthal KAdE in Amersfoort, in samenwerking met de Stichting Thami Mnyele en samengesteld door Manon Braat, en Nkule Mabaso. Molemo Gapare Moiloa en Nare Mokgotho verbleven in 2018 enkele maanden in de residency van de stichting Thami Mnyele. Nu vele jaren later worden zij uitgenodigd door instellingen uit ons netwerk met wie wij hen in contact hadden gebracht. Onze resultaten zijn soms jaren later zichtbaar. MADEYOULOOK is een interdisciplinair kunstenaarscollectief uit Johannesburg

De werken van MADEYOULOOK nemen alledaagse zwarte praktijken als uitgangspunt, die historisch over het hoofd zijn gezien of als onbelangrijk zijn beschouwd. Deze werken moedigen aan tot een hernieuwde observatie en vervreemding van het alledaagse leven in stedelijk Zuid-Afrika.

“Door opnieuw te kijken naar en het onderbreken van hoe we gewone zwarte levenservaringen en het alledaagse zien, worden we 'gedwongen om opnieuw te kijken' en vragen te stellen over maatschappelijke relaties. “

Sinds 2009 onderzoeken de werken van MADEYOULOOK onderwerpen zoals modellen van herdenking van geschiedenissen en mondelinge tradities, zwarte liefde en stedelijke openbare ruimte, vormen en hiërarchieën van kenniscreatie en -verspreiding, en de sociale aspecten van land en relaties met plantenleven.

MADEYOULOOK hanteert verschillende benaderingen die zich voornamelijk richten op intertekstuele installaties, bijeenkomsten, discursieve programma's, onderzoek en publicaties. Hoewel de praktijk van MADEYOULOOK zich aanzienlijk richt op sociale en relationele aspecten buiten de galerieruimte, leiden deze projecten af en toe tot tentoonstellingen.

Ze waren er maar kort, maar hebben zich snel door Amsterdam bewogen en uitvoerig ideeën uitgewisseld met Quentley Barbara. Daarnaast bereidden zij zich voor op hun deelname aan de Venetië Biënnale 2024, waar zij Zuid-Afrika zullen vertegenwoordigen.

We worden vaak benaderd door culturele instellingen met de vraag of we kunstenaars voor een korte periode kunnen onderbrengen. Amsterdam heeft echt behoefte aan een ruimte waar enkel een bed en een douche aanwezig zijn. In sommige gevallen lukt het ons om een kunstenaar onderdak te bieden.

Molemo Gapare Moiloa en Nare Mokgotho

DR Prof. Isabel Hofmeyr, Zuid Afrika

De Stichting Thami Mnyele heeft de hoogleraar Isabel Hofmeyr verwelkomd als artist-in-residence tijdens het festival in oktober 2023.

Dr. Isabel Hofmeyr, emeritus hoogleraar aan de University of the Witwatersrand Johannesburg en voormalig Global Distinguished Professor aan de New York University (2012-2022), is geselecteerd in samenwerking met de Afrovibes Foundation.

Het bestuur van de stichting Thami Mnyele is zich bewust van de zeer complexe culturele uitwisselingen in oost Afrika. Oost Afrika ligt aan de Indische oceaan en verbindt vele landen en continenten. Wij hebben om die reden kunstenaars uit Libië, Ethiopië, Soedan, Zimbabwe en Tanzania geselecteerd in het verleden. In Nederland is er historisch gezien vooral interesse voor West-Afrika. Door soms ook fellows uit Oost-Afrika te selecteren wekken wij de belangstelling op voor de betekenis van de onderlinge culturele relatie van de landen aan de Indische oceaan.

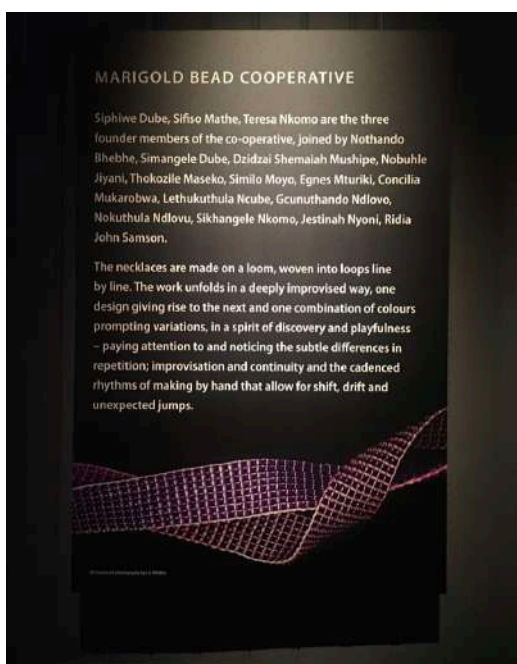
Prof Isabel Hofmeyr presenteerde een keynote over het belang van onderzoek naar de cultuurwereld van en rondom de Indische Oceaan en het ontstaan van het kunstproject Oceanic Marigold Beads. Klimaat en koloniale aspecten komen hier samen. Hofmeyr leidt met partners uit Mozambique, India, Jamaica en Barbados het project Oceanic Humanities for the Global South.

De afgelopen dertig jaar heeft Isabel Hofmeyr baanbrekend onderzoek verricht naar mondiale, oceanische en transnationale vormen van literaire en culturele geschiedenis die de plaats van Afrika in de wereld proberen te begrijpen. Isabel Hofmeyr is een vooraanstaand wetenschapper op het gebied van de Indische Oceaan en meer recentelijk op het gebied van de Oceanic Humanities, een project dat ze de afgelopen vijf jaar samen met Charne Lavery bij WISER heeft geregisseerd. Haar boeken omvatten:

The Portable Bunyan: A Transnational History of The Pilgrim's Progress(1994); *Gandhi's Printing Press: Experiments in Slow Reading* (2013) and *Ten Books that Shaped the British Empire: Creating an Imperial Commons* (2015) (co-edited with Antoinette Burton) and *Dockside Reading: Hydro colonialism and the Custom House* (2022).

Als onderdeel van het Afrovibes festival, gaf Isabel Hofmeyr Op 5 oktober in Frascatie een keynote over over het culturele belang van beadworks in de Zuidelijk en Oost Afrikaanse culturen, hoe onderzoek, kunst en ambacht kunnen samengaan en oude technieken tot nieuwe kunstvormen kunnen leiden.

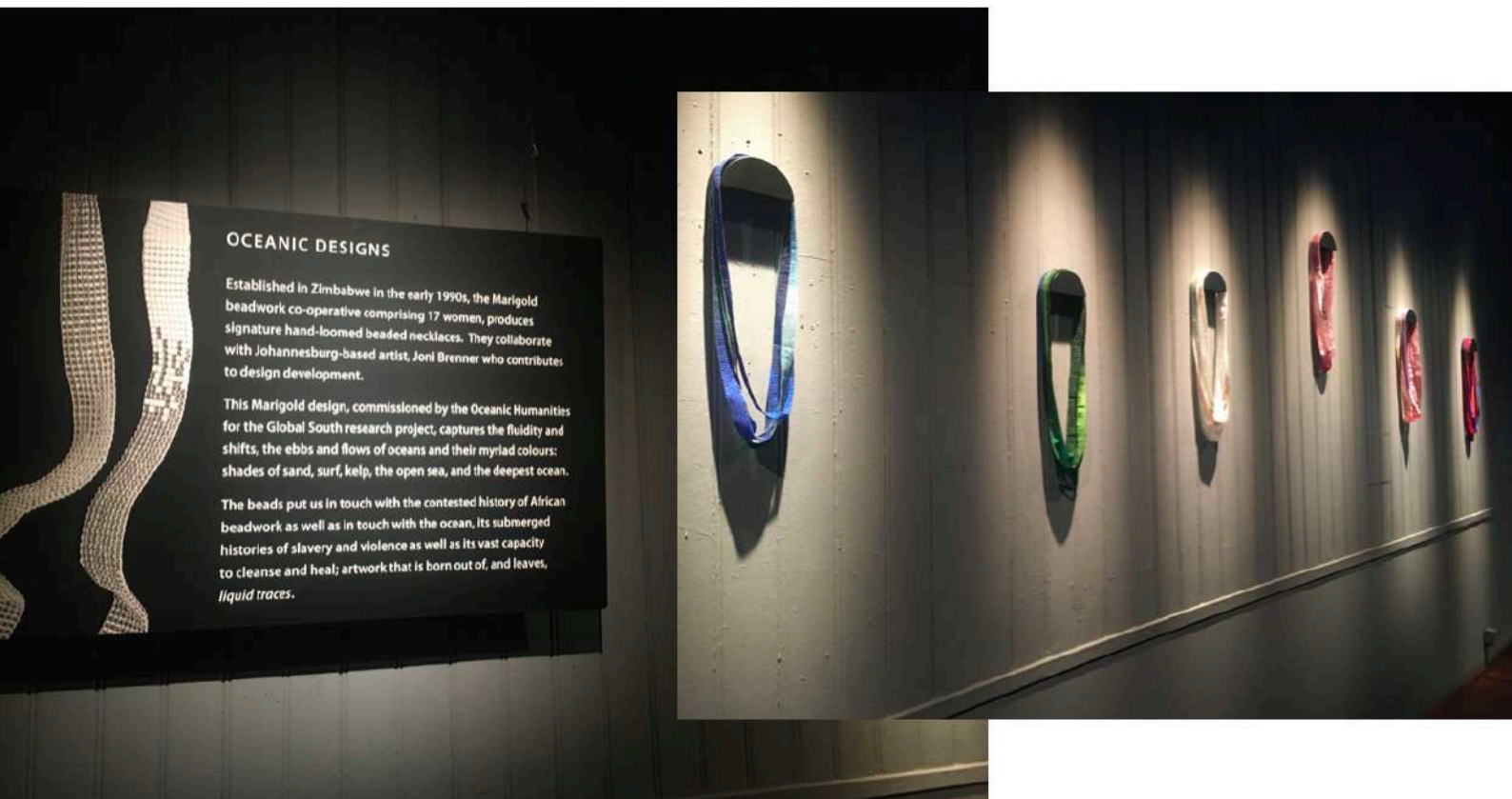
Als onder-deel van de expositie werden twee korte dansfilms met en over de beads gemaakt op het strand en in de studio in Durban, Zuid-Afrika Oceanische Geesteswetenschappen en de rol en betekenis van oceanen in culturele uitwisseling tussen mensen en culturen, tijdens de tentoonstelling 'The Oceanic Marigold Beads.'

Getoont werd Video werk / Lagom: Breaking Bread with the Self-Righteous - video art / Lhola Amira, Zuid-Afrika / 2022

In deze videoart maakt Lhola Amira een tocht door het Zweedse landschap en herinnert aan een vergeten koloniaal verleden. Zweden creëerde met succes een neutraal beeld van zichzelf, ver van zijn geschiedenis met kolonialisme en slavernij. Maar Zweden was het eerste land dat Ghana koloniseerde en slavernij praktiseerde. De Zweden hebben koloniale skeletten in hun kasten. Als zwarte vertegenwoordiger van het Afrikaanse continent dwaalt Amira door land en stad in Zweden. Ze eindigt aan het water waar haar gedachten gaan naar de tot slaaf gemaakte lichamen die over het water werden vervoerd.

Marigold Beads BLUE <https://youtu.be/kworEX4wcTs> en Marigold Beads RED <https://youtu.be/6FM7Slpmnvc>

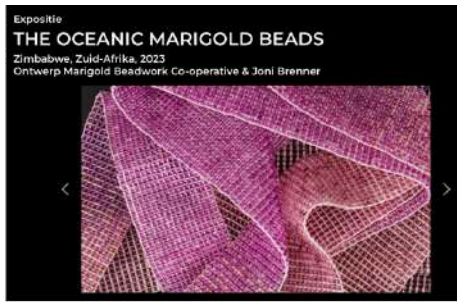
Na haar lezing gaf Jay Pather een lezing en onder geleiding van Marjorie Boston vindt er een gesprek plaats.

Marjorie Boston is uitvoerend en artistiek Directeur interdisciplinair hiphop en urban productiehuis RIGHTABOUTNOW INC. En programmeur voor AfroVibes.

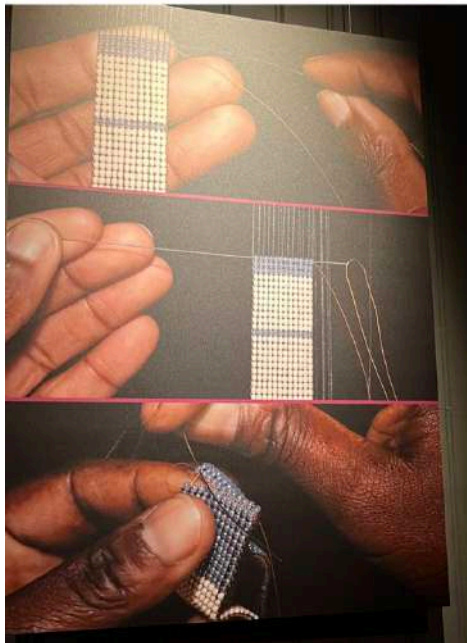
Jay Pather is een professor aan de Universiteit van Kaapstad en directeur van het Institute for Creative Arts. Hij is een performance theoreticus, choreograaf en curator. Hij is curator van het Infecting the City Festival, het ICA Live Art Festival en het AfroVibes Festival (Nederland).

De keynote werd gepresenteerd bij de opening van 'Marigold ' kralen werken uit oost Afrika. Isabel Hofmeyr en ontwerpster Joni Brenner hebben een special project opgezet de " Oceanic Marigold". <https://www.marigoldbeads.com/copy-of-2020-genome-beadwork>. Joni Brenner en Marigold

Beads, een vrouwen collectief in Zimbabwe, die sieraden weven op een weefgetouw met een speciale soort kleine glazen kralen genoemd Marigolds.

Isabel Hofmeyr

Jay Pather

Het Marigold Beads collectief heeft via speciale projecten diverse (inter)nationale exposities gehad , waaronder twee met gerenommeerde Zuid Afrikaanse kunstenaar William Kentridge. Het werk is geëxposeerd onder meer in het Royal Academy London en de Norval Foundation in Kaapstad. Begin jaren negentig opgericht, produceren zij nu kenmerkende, met de hand gemaakte kralenkettingen. De afgelopen tien jaar hebben ze een voortdurende maandelijkse productie van oneindige lussen opgebouwd uit duizenden kleine individuele glazen rocailles. Er zijn zeventien vrouwen in de coöperatie die regelmatig contact hebben met de in Johannesburg gevestigde kunstenaar Joni Brenner, lid van het collectief dat de ontwerp ontwikkeling faciliteert.

Oceanic Humanities

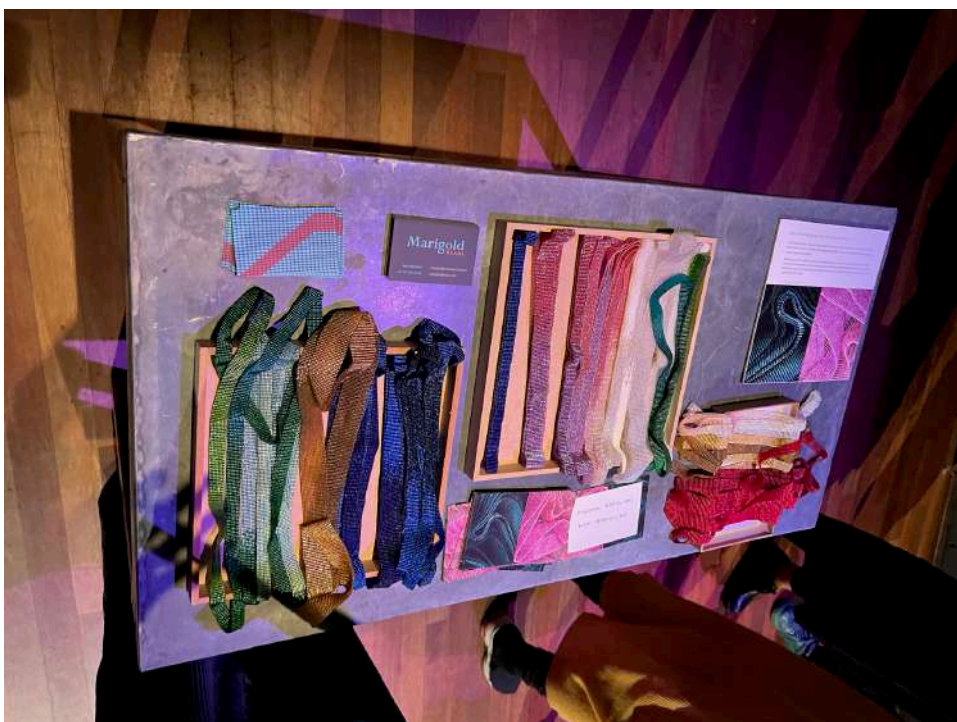
“De stijgende zeespiegel, als het meest zichtbare teken van klimaatverandering, vereist een nieuwe stijl van onderzoek en schrijven: een oceanische geesteswetenschappen. Dit zou tegelijkertijd milieu- en de koloniale thema's moeten aanspreken, waarbij niet alleen de milieucrisis maar ook de mondiale ongelijkheid als erfenis van het imperium wordt erkend. Oceanic Humanities for the Global South is een platform dat tot doel heeft een oceanische geesteswetenschappen te ontwikkelen die geschikt is voor het mondiale zuiden.

Het heeft tot doel zich bezig te houden met zowel menselijke als niet-menselijke aspecten van de oceaan, zowel de diepte als het oppervlak van de zeeën, en om wetenschappelijke en heilige concepten van water met elkaar te verbinden. Het registreert, toont en verbindt onderzoek, schrijven, artistieke productie en publiek geesteswetenschappelijk werk dat kritische oceaanstudies combineert met postkoloniale inzichten in de zeeën en andere waterlichamen.”

De Oceanic Marigold Beads brengen het uitgestrekte kleurenpalet van de oceaan tot leven, het blauw en groen, rood, paars en zwart van de diepste oceaan, maar ook de tinten van zand, de branding, zeewier en de open zee. In Afrika zijn kralen belangrijk door hun geschiedenis als betaalmiddel in tijden van kolonialisme en slavernij en door hun representatieve functies in Afrikaanse samenlevingen.

De wateren van de Atlantische en Indische Oceaan kenden enorme volksverhuizingen, slavernij en de exploitatie van mensen en goederen. In veel Afrikaanse tradities zijn de oceanen en het water van de zee echter ook materiaal voor genezing, voor vloeibaarheid, voor reinigingsrituelen en wedergeboorte. De sensuele schitteringen van de Oceanic Marigold Beads brengen ons in contact met de geschiedenis van het Afrikaanse beadwork, met de oceaan, de geschiedenis van slavernij en geweld en het vermogen van water om te reinigen en te helen. De diepten van de oceaan, zijn veranderende vorm, zijn onvermoede verbinding van culturen die voorheen door koloniale opdeling uit elkaar werden gehouden, komen op krachtige manier tot uitdrukking in de kunstwerken van de Oceanic Marigold Beads.

De resulterende prachtige kralenkettingen werden sfeervol tentoongesteld in Frascati en ook daar verkocht tijdens de opening, na een boeiende programma van kunstenaars films, lezingen en nagesprek.

Thami Mnyele bestuursleden hebben voor Isabel een Amsterdam programma gemaakt met aanbevelingen voor exposities, verkoop mogelijkheden voor de kralenkettingen en ontmoetingsmomenten met een aantal van onze contacten zoals Josien Pieterse van Framer Framed, ook vooral voor de tentoonstelling *Performing Colonial Toxicity* aldaar, de Zuid Afrikaanse Sean Fitzpatrick, directeur van ZAM Magazine, academica Esther Captain en haar team van het KITLV, kunstenaar en onderzoeker Kim Darbouze.

Vanuit de academische wereld was er veel interesse. Prof.Dr.Christa-MariaLermHayes (Moderne En Hedendaagse Kunst Geschiedenis, directeur Amsterdamse school Of heritage, Memory, And Material Culture) en prof. dr.Margriet van der Waal (Associate Professor and Director of Studies Erasmus Mundus Master Euroculture: European society, culture, and politics in a global context. Also Endowed Chair of South African literature, culture and history (University of Amsterdam) hebben uitvoerig met Isabel Hofmeyr kennis kunnen maken en willen graag met haar verder werken in de toekomst.

Het was een drukke periode voor Isabel die de stilte van de residency goed ten pas kwam.

Billy Fowo, Duitsland Kameroen

Billy Fowo en zijn partner Naima Hassan, konden beiden verblijven in de residency. Billy Fowo is een curator en schrijver, gevestigd in Berlijn en werkzaam bij SAVVY Contemporary – The Laboratory of Form-Ideas, Duitsland-. Sterk geworteld in het idee van het laboratorium, is het voor Billy Fowo essentieel om het idee van de tentoonstelling als een format opnieuw te bedenken en op te rekken, wat een belangrijk onderdeel vormt van zijn onderzoek en curatoriale benadering.

Met interessepunten in verschillende velden en disciplines zoals het sonische, de linguïstiek en literatuur, stelt Billy Fowo in zijn praktijk vragen over wat als kennis wordt beschouwd en de ruimtes waarin we kennis vinden. Billy Fowo is een van de coördinatoren van SAVVY Records en nam deel aan het curatoriale programma van de Appel in 2023.

Billy Fowo is uitgenodigd in samenwerking met De Appel en kwam naar Amsterdam als deelnemer van het curatorial programme van De Appel. Zijn verblijf in de residency stelde hem in staat in informele setting gesprekken te voeren met mede-curatoren en kunstenaars.

Geïnspireerd door het laboratoriummodel wil Fowo het tentoonstelling format oprekken en verschillende disciplines samenbrengen. Billy Fowo sloot het jaar af met publieke presentatie 'HOPE 'is een discipline neemt de vorm aan van een reeks bijeenkomsten - het kijken van films, jammen, lezen, luisteren en koken - waarbij de de Appel Aula wordt omgevormd tot een woonkamer.

HOPE : voor het laatste publieke aanbod voor het de Appel Curatorial Programme neemt Mariame Kaba's idee van "hoop is een discipline" in zich op - een hoop die niet slechts een gevoel is of een horizon, maar een project van gemeenschappelijke arbeid. Hoop is een dagelijkse praktijk die we samen ondernemen, gebruikmakend van de middelen die we al hebben. Door Kaba's woorden als leidraad te nemen, brengt Hope is a discipline mensen samen die onderzoek doen naar de politiek van vriendschap en creëert tijd voor vragen zoals: hoe maken we plekken? Hoe zorgen we voor solidariteit?

De Stichting Thami Mnyele heeft een avond georganiseerd voor Billy, waarbij kunstenaars uit Afrika werden uitgenodigd. Hassan Issah uit Ghana, die gelijktijdig een residency had bij CBK Zuidoost en de kunstenaar Angèle Etoundi Essamba uit Kameroen waren onder andere aanwezig.

Angèle Etoundi Essamba heeft haar atelier vlakbij de Bellamystraat. Haar werk is bekend buiten Nederland en al jaren te zien in de vaste collectie van het MOMA in New York, maar is in Nederland nog relatief onbekend.

Essamba's oudere leeftijd maakt haar bijzonder interessant voor curatoren zoals Billy Fowo en Naima Hassan en kunstenaar Hassan Issah, wat tijdens de avond duidelijk naar voren kwam in de gesprekken. Er werd gesproken over het kunstklimaat in de jaren '90 en de archivering daarvan, zowel in Afrika als daarbuiten. Angèle Etoundi Essamba had enkele publicaties van haar werken meegenomen, en de vele catalogi in de residentie werden ingekeken.

Hier kwamen mensen uit de kunstwereld samen uit Kameroen, Ghana en Somalië, geografisch verspreid en met uiteenlopende culturele achtergronden. Oud en jong. Het bijeenkomen en in alle rust ideeën uitwisselen wordt door de stichting Thami Mnyele gezien als een belangrijk fenomeen van de residency.

Dit gesprek heeft geresulteerd in de ontwikkeling van concrete plannen voor toekomstige samenwerking. Door het delen van ideeën en visies ontstond er een duidelijke gezamenlijke intentie om in de nabije toekomst samen te werken aan diverse projecten. Deze plannen omvatten niet alleen gezamenlijke kunstexposities en culturele uitwisselingen, maar ook samenwerkingen op het gebied van onderzoek, publicaties en workshops.

Angèle, Hassan, Billy Fowo en Naima Hassan

Angèle Etoundi Essamba en Hassan Issah met een van haar publicaties

Naima Hassan, Somalië

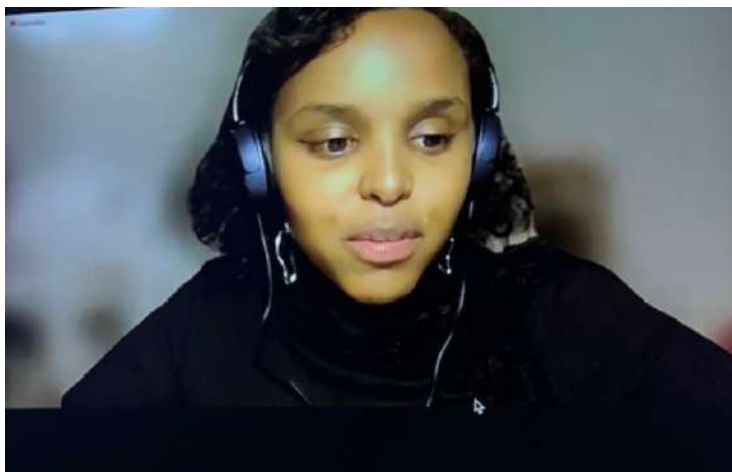
Voor Naima Hassan betekende het verblijf in de Thami Mnyele-residency een belangrijke stap in de ontwikkeling van haar werk op het gebied van bibliotheekcollecties. Zij is conservator, museumonderzoeker en DAAD Museums Lab Fellow. Momenteel werkt ze samen met de Yinka Shonibare Foundation aan het project *100 Histories of 100 Worlds in 1 Object*, waarvoor ze een bibliotheekcollectie over Afrikaanse kunst en antropologie documenteert en werkt als onderzoeker en archivaris voor G.A.S. foundation, en recentelijk de Picton-collectie een nieuw thuis heeft gegeven in de ruimte van G.A.S. Lagos in Nigeria.

Tijdens haar verblijf in Amsterdam sprak Hassan diverse kunstenaars en kunstprofessionals.

Jonge Afrikaanse onderzoekers zijn op zoek naar geschiedenissen die zijn vergeten of expliciet geen aandacht hebben gekregen. Deze geschiedenissen bevinden zich onder andere in archieven van culturele manifestaties, groot en klein, in Europa en ook in Afrika.

Collectieve archieven ontstaan uit de noodzaak om geschiedenissen, dromen, getuigenissen en praktijken te documenteren, te bewaren en te mobiliseren die anders verloren zouden kunnen gaan of actief uitgewist zouden kunnen worden. Deze archieven zijn niet zomaar verzamelingen van objecten en ephemera, maar het resultaat van netwerken en relaties. Archiveringspraktijken komen in deze context naar voren als voortdurende praktijken van samenzijn, dromen, samenwerking en verzet, ten dienste van het collectieve geheugen.

Samen met Leyla Degan heeft zij SITAAD opgericht. SITAAD is een platform en artistieke samenwerking die in 2022 is geïnitieerd door archivariessen Leyla Degan en Naima Hassan. Hun naam is afgeleid van een soort devotionele bijeenkomst georganiseerd door Somalische vrouwen. Sitaad als praktijk vertegenwoordigt de som die hun artistieke bewoning van koloniale locaties, musea en archieven (de)bezet. SITAAD's grensdenken is gesitueerd in de geografieën van Soomaaliya Talyaani, Ingiriiska iyo Faransiiska (voormalig Italiaans, Brits en Frans Somaliland). Door de schaduwen van het kolonialisme aan te gaan, experimenteren ze met analoge formaten, artistieke methoden, feministische epistemologieën en Xirsi, een clandestiene Somalische beschermingspraktijk. Ze hebben residenties, tentoonstellingspresentaties, openbare programma's en fellowships georganiseerd en eraan deelgenomen in internationale settings. Momenteel zijn ze 2023-24 Hub Residencies Fellows aan het College of Liberal Arts, University of Minnesota, in samenwerking met Soomaal House of Art. Tijdens het fellowship streven ze ernaar een sociaal betrokken en pedagogisch kader te ontwikkelen voor hun langetermijnproject *Transmigrating Cassettes*. SITAAD woont in Italië en Duitsland.

Naima Hassan is tevens curator, museumonderzoeker en DAAD Museums Lab Fellow. Ze werkt momenteel samen met 100 Histories of 100 Worlds in 1 Object en de Yinka Shonibare Foundation, waar ze een bibliotheekcollectie van Afrikaanse kunst en antropologie catalogiseert voor hun projectruimte in Lagos, Nigeria. Haar onderzoeksinteresses omvatten culturele herinnering, affect en belichaming, met een focus op Afrikaanse materiële cultuur in etnografische musea. Nieuwe onderzoeksgebieden van haar verkennen de spanningen tussen kolonialisme en natuurlijke historie, met aandacht voor etnobotanie en dekoloniale ecologie. Ze heeft lezingen gegeven en conferenties ondersteund op verschillende locaties, waaronder Iniva, Paris Peace Forum, Northampton University, British Institute in Eastern Africa en het National Maritime Museum. Ze was assistent-curator voor de tentoonstelling No Colour Bar: Highland Remix: Clearances to Colonialism van het Timespan Museum en heeft gestudeerd aan de University of Oxford en Goldsmiths, University of London.

DEPARTURES
PANAFEST ARCHIVE AND BEYOND

ENCOUNTERS IN THE ARCHIVE
New Culture Studio, Ibadan, Nigeria

READING ALONG BORDERS
Lagos, Nigeria

During our residency at O.A.S. Foundation, we held a study session to address a series of questions on the presence of (re)signification and translation within cultural festival/ historical phenomena.

To trace a multilingual convergence point between FESTAC'77 and FESMAN, reading material chosen for the session included: *Repossession, 1967*, *Yinka Shonibare: The Official FESTAC '77 Publication*, and *Le Cimetière du Festival Mondial des Arts Nègres (FESMAN)* published in *Jeune Afrique*, No. 12-13, March-April 1968.

Locating The Mbari Artists and Writers Club
Ibadan, Nigeria

The Mbari Artists & Writers Club, photographer unknown, Ibadan, Nigeria. Source: Harry Rapson Centre, University of Essex, Austin.

Direction de la Cinematographie (DCI)
Dakar, Senegal

SONIC ENCOUNTERS

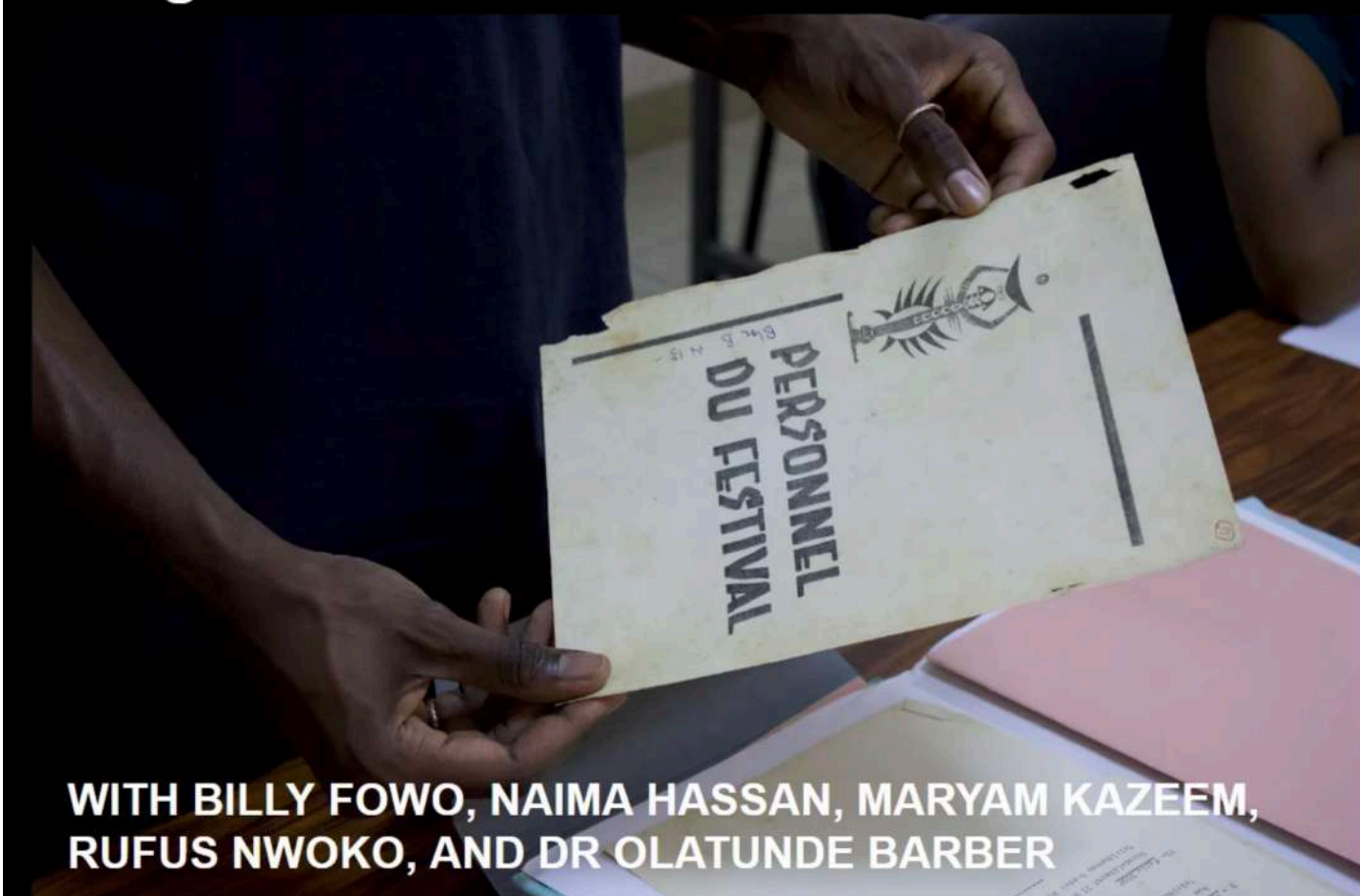
Festac DCI, Dakar, Senegal, October 2023
Interior DCI, Dakar
Buffalo Bolder Music Shop, Dakar, Senegal, October 2023
JazzHub, Lagos, Nigeria, September 2023

Webinair 'Mapping Pan-African Cultural Festivals: Along the borders of FESMAN and FESTAC'77':

Samen met Billy Fowo organiseerde ze , vanuit de residency van de stichting Thami Mnye, een internationale Zoom-meeting over de staat en potentie van archieven, bibliotheken en kunstcollecties in Afrika: 'Mapping Pan-African Cultural Festivals: Along the borders of FESMAN and FESTAC'77', een langlopend project waarvoor op dit moment enorme belangstelling is vanuit de Afro-Europese kunstenaarsgemeenschap. Archivarissen , curatoren, kunstenaars en geïnteresseerden vanuit de hele wereld volgden dit webinar. Er werd gediscussieerd over de staat en potentie van archieven, bibliotheken, festivals en kunstcollecties in Afrika.

Dit evenement gaf de Stichting Thami Mnye een zeer actuele exposure.

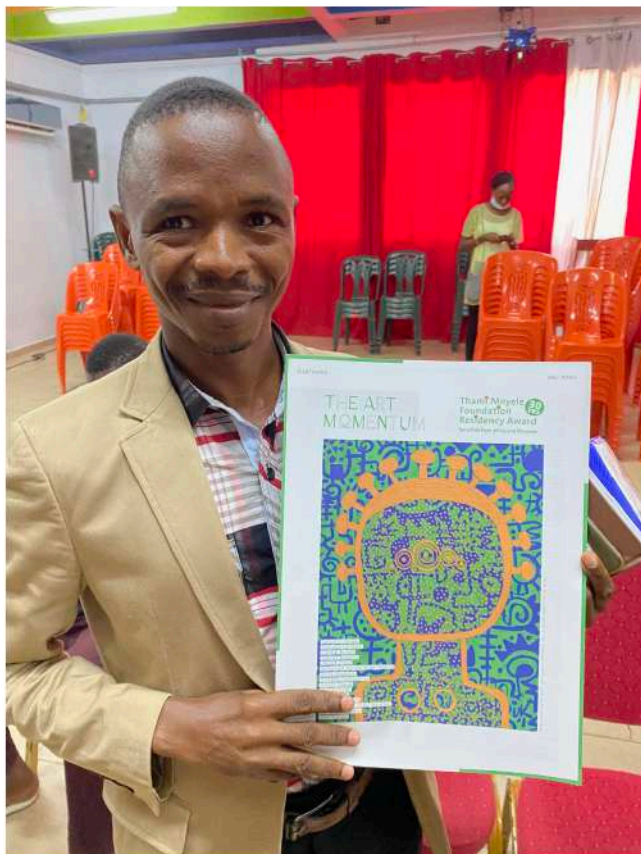
Mapping Pan-African Cultural Festivals: Along the borders of FESMAN and FESTAC'77

**WITH BILLY FOWO, NAIMA HASSAN, MARYAM KAZEEM,
RUFUS NWOKO, AND DR OLATUNDE BARBER**

Een greep uit Overige activiteiten:

Vertaling publicatie 30 jaar stichting Thami Mnye project

Dr Emile Gueu

Tijdens de organisatie van de Prix Découverte Jeune Talent Société General 2022 Cote D'Ivoire, onder leiding van Celine Seror, heeft de Stichting de mogelijkheid geschapen en aangegrepen om de publicatie over ons 30 jarig bestaan te laten vertalen in het frans , door de kunstacademie studenten die studeren aan INSAAC Abidjan. Dr Emile GUEU English, Language Teacher, Lecturer in Heritage and Museum Studies INSAAC, Abidjan (Côte d'Ivoire) werkt aan de kunstacademie van Abidjan en verzocht ons hierom. Hij vroeg om voorbeelden van teksten van Afrikaanse kunstenaars om als les materiaal te gebruiken. Onze publicatie blijkt daar goed aan te voldoen , deze is in het engels up to date met kunstenaars vanuit het hele continent Afrika. We verwachten in de toekomst de franse vertaling te ontvangen.

Tentoonstelling Tito Zungu;

Wij werden gebeld door het Stedelijk Museum met de mededeling dat het werk van een fellow van ons in een tentoonstelling werd getoond. We waren zeer verheugd het werk van onze fellow Toto Zungu te zien in de tentoonstelling 'MODERN: Van Gogh, Rietveld en Anderen' in het Stedelijk Museum Amsterdam.

Tito Zungu's werk 'Untitled' werd voor het eerst getoond in Nederland tijdens de tentoonstelling 'Zuiderkruis' in het Stedelijk Museum Amsterdam in 1993, die kunstenaars uit Zuid-Afrika presenteerde en

werd georganiseerd door de Stichting Thami Mnyele. Tito Zungu verbleef ook een periode in de residency. Het was tijdens deze tentoonstelling dat Stedelijk Museum-directeur Rudi Fuchs Tito Zungu's werk aankocht, waarmee hij de eerste nog levende zwarte kunstenaar was, van wie Stedelijk Museum een werk aankocht.

Tito Zungu

Curatoren bezoek

Beata America , curator Museum Zeitz Mocaa Kaapstad Zuid-Afrika bracht een bezoek an Amsterdam. Wij hebben haar o.a. uitgenodigd voor bezoek aan het Stedelijk Museum, om het werk van Tito Zungu te zien in de tentoonstelling Modern 'MODERN: Van Gogh, Rietveld en Anderen'. We hebben gesproken over de collectie en dat deze in Afrika getoond zou kunnen worden. Er is veel interesse voor deze werken, sommige zijn meer dan dertig jaar oud en voor de huidige afrikaanse kunstenaars van belang. Voor de bibliotheek in het museum gaven wij onze publicaties mee.

Een bezoek aan het Stedelijk Museum werd georganiseerd waarbij diverse bestuursleden, waaronder Moshekwa Langa, aanwezig waren. Het doel van dit bezoek was om de tentoonstelling te bekijken en het werk van Tito Zungu te zien. Voor Moshekwa Langa, zelf afkomstig uit Zuid Afrika , toonde bijzondere interesse in het tentoongestelde werk van Toto Zungu. De bestuursleden maakte uitgebreid kennis met de diverse kunstwerken en wisselde inzichten uit over de betekenis en impact van Zungu's werk binnen de hedendaagse kunst. Het bezoek diende niet alleen als een gelegenheid om de kunstwerken te bewonderen, maar ook om de dialoog over kunst en cultuur te bevorderen.

Proefschrift

Voorzitter van de Stichting , Pauline Burmann, is uitgenodigd een PHD by Public Output , te schrijven voor de Robert Gordon University Aberdeen over residencies in Afrika en onder andere over de Stichting Thami Mnye . Het bestuur van de Stichting Thami Mnye le ziet in dit een bijzondere waardering voor alle werkzaamheden door de Stichting .

Bezoek Afrika Raad van cultuur medewerker Klazina Brummel

Klazien Brummel ondernam een werkbezoek naar Uganda en vroeg ons naar kunstinstellingen die de moeite waard zijn om te bezoeken. Wij brachten haar onder andere in contact met Teesa Bahana, de directeur van 32 Degrees, een uiterst interessante artist-in-residence met presentatieruimte en bibliotheek. Klazien Brummel nam enkele exemplaren van de publicatie "30 jaar Thami Mnyele Foundation" mee en liet deze achter voor de bibliotheek. Het is voor ons van groot belang dat deze publicatie ook in Afrika wordt gelezen en bekeken.

Klazien Brummel met Teesa Bahana in Uganda.

Beeldroman over Thami Mnyele de kunstenaar

Maia Machen, beeldroman kunstenaar/activist Thami Mnyele

Zeer verheugd zijn wij over het feit dat Maia Machen, beeldend kunstenaar uit Amsterdam met een Canadese en Zuid Afrikaanse achtergrond is gevorderd met het vervaardigen van een beeldroman over het leven van Thami Mnyele en een familie lid van haar. De Stichting heeft het netwerk voor haar opengesteld en met grote regelmaat is er contact over haar werk. In 2021 ontvingen wij een button als dank voor onze inhoudelijke bijdrage.

We hebben Maia Machen geïntroduceerd aan onze netwerken in Afrika en Nederland, waaronder ZAM Magazine en het Zuid-Afrika Huis, waar professor Margriet van der Waal haar na de introductie verder begeleidde. Inmiddels is Machen verhuisd naar Brussel, het Mekka van de strip en beeldroman, om daar een speciale opleiding voor graphic novels te volgen. Deze projecten nemen veel tijd in beslag en verlopen niet snel. In 2023 hebben wij Machen ondersteund in dit bijzondere proces en zullen dat uiteraard voortzetten in 2024.

Congres TransCulturele Exchange 2025

De stichting Thami Mnyele heeft zich kunnen registreren en is uitgenodigd door de organisatie voor een presentatie over de stichting Thami Mnyele, voor een congres in Boston Amerika, ' TransCultural Exchange's upcoming 2025 *International Conference on Opportunities in the Arts: Avenues for Daring.*

The works of fellow Guy Wouete was picked up by FOAM during our Exhibition 'Crossing Cultures , 30 years Thami Mnyele Foundation residence "bij het CBK Zuidoost . Foam published the works "Terre & Visages' in Foam magazine 63. FOOD! The Nourishing Issue. Deze tentoonstelling was in lockdown gepresenteerd en weinig bezoekers konden de tentoonstelling bezoeken. Daarom hadden wij met het CBK Zuidoost een poster laten ontwerpen met het werk van Guy Wouete die in de hele stad te zien was. Deze zijn gezien door de curator van het FOAM, wat hen heeft doen besluiten zijn werk te publiceren in Foam 63.

‘Terre & Visages’ work by Guy Wouete

Posters in de stad ten tijde 'Crossing Cultureles ' tentoonstelling in lockdown

Fellow Tamrat Gezahegne tentoonstelling gallery 23 Amsterdam.

Tamrat Gezahegne, geboren in Addis Abeba in 1977, is een gerenommeerde kunstenaar wiens werk verschillende media en vormen van artistieke expressie omvat. Als medeoprichter van Netsa Art Village heeft Gezahegne een belangrijke rol gespeeld in de bloeiende hedendaagse kunstscene in Ethiopië. Via dit platform heeft hij bijgedragen aan de groei en promotie van kunst in zijn land, waarbij hij creativiteit heeft gestimuleerd en kansen heeft geboden aan opkomende kunstenaars. In 2022 was hij een resident van de Thami Mnyele Foundation in Amsterdam. Hier toonde hij onder andere werken die hij in 2022 in de residency had gemaakt.

Fellow Odili Donald

Galerie Stevenson presenteerde Odili Donald Odita: Windows. T/m 15 april in Stevenson Galerie. Tijdens dit verblijf werden herinneringen opgehaald en sprak Odili Donald zijn dankbaarheid uit voor de tijd die hij doorbracht bij de Thami Mnyele Stichting. Gedurende deze periode nodigden wij Remy Jungerman uit voor een studiobezoek bij Odili Donald. Zij werden goede vrienden en later werd Remy Jungerman uitgenodigd om samen met Odili Donald deel te nemen aan een tentoonstelling in Harlem, New York.

In NRC verscheen een artikel over het werk van Odili Donald.

<https://www.nrc.nl/nieuws/2023/03/31/kunstenaar-odili-donald-odita-ik-vind-het-interessant-om-ook-op-die-manier-over-de-kleur-zwart-na-te-denken-a4161005?t=1719570818>

Kunstenaar Odili Donald Odita: „Om abstractie te begrijpen, moet je een goed gevoel hebben voor hoe dingen in de ruimte bestaan.“
Foto Brandon Martin

Fellow Andries Botha Wereld Museum Leiden ‘Sporen van Afrika in Leiden’

Vanuit het Studie centrum Leiden is een wandel route samengesteld waar men kennis kan maken met gebeurtenissen, personen en gebouwen uit de geschiedenis die Leiden heeft met Afrika.

Museum Volkenkunde heeft een omvangrijke Afrika-collectie. Hier bevinden zich beelden uit het oude koninkrijk Benin (in het huidige Nigeria), die door het Britse leger werden buitgemaakt bij een militaire expeditie in 1897. Sinds enkele jaren wordt gesproken over teruggave van deze Benin Bronzes aan Nigeria. Daarnaast bezit het museum de oudste textiel en uit sub-Sahara- Afrika, en historische voorwerpen die reizigers uit Zuid-Afrika en handelaren uit Congo mee terugnamen, waaronder een rijke collectie krachtbeelden.

Tijdens zijn verblijf hebben wij Andries Botha kennis laten maken met de curatoren van het Wereld Museum, waarna zij hem in 2000 uitnodigden voor het maken van dit werk. Buiten het museum is een permanente tentoonstelling van de Zuid-Afrikaanse kunstenaar Andries Botha te zien: Openluchtarchief of Oranje Blanje, Bleu.

In 2000 verzamelde Botha in Nederland objecten voor een tentoonstelling over de 'tribale' eigenschappen van Nederlanders. De objecten worden getoond in stalen vitrines in de tuin van het museum. In de bijbehorende teksten geeft Botha in zijn moedertaal, het Afrikaans - dat grotendeels afstamt van het Nederlands - commentaar op de vermeende Nederlandse volksaard. Nu 23 jaar verder is zijn werk nog steeds te zien ,en actueel en daarom opgenomen in de huidige projecten die aandacht vragen voor o.a. de koloniale geschiedenis van Nederland.

VONKC; landelijke Vereniging Onderwijs Kunst en Cultuur

De catalogus *Crossing Cultures*, werd in december 2023 toegevoegd bij het lespakket voor kunstgeschiedenis docenten van HAVO en Atheneum tijdens conferentie over Afrikaanse kunst georganiseerd door VONKC; landelijke Vereniging Onderwijs Kunst en Cultuur. De voorzitter was uitgenodigd te spreken, vanuit in de hoedanigheid van directeur African arts and theory platform, een keynote lecture over kunstgeschiedenis van Afrika geven in Amersfoort , bij de tentoonstelling 'Afrika Super Nova'. Kunsthal KAdE toonde de collectie Afrikaanse kunst van Carla en Pieter Schulting. In de afgelopen vijf jaar hebben zij een omvangrijke verzameling aangelegd van 170 kunstwerken van 154 kunstenaars uit 33 Afrikaanse landen en de Afrikaanse diaspora.

Fellow Gabrielle le Roux presented haar werk op de Tentoonstelling 'Mind the Cap' in Dakota

De stichting Thami Mnyele selecteerde samen met de fotografe Diana Blok van Beautiful Distress -een kunstenaars collectief dat maakt mentale kwetsbaarheden zichtbaar, voelbaar en daarmee bespreekbaar-.

Gabrielle le Roux werd uitgenodigd door Diana Blok om mee te doen aan de tentoonstelling 'Mind the Cap'.

Mind the Cap was een groepstentoonstelling rondom het thema mentale gezondheid en dan in het bijzonder de psychische gezondheid van lhtbi+ ers in vergelijking met de rest van de samenleving . De tentoonstelling werd geopend door Burgemeester Femke Halsema in Dakota.

Het werk van Leo Roux is gebaseerd op de overtuiging dat mensen elkaar kunnen transformeren door in het leven opgedane kennis en ervaring met elkaar te delen. De tekeningen werden begeleid door text, video en audio.

De portretten Mustafa (2023) en Mamakil (2023) zijn gezamenlijk gemaakt door kunstenaar Gabrielle le Roux, DJ, kunstenaar, activist en organisator van evenementen voor vluchtelingen en BIPOC, mamakil, en kunstenaar en diversiteit voorvechter, Mustafa. Mustafa en Mamakil kwamen afzonderlijk naar de stichting Thami Mnyele en doorstonden het uiterst langzame proces van door haar vanuit het leven getekend te worden. De langzaam ontwikkelde portretten zijn een getuigenis van de toewijding, het enthousiasme, het geduld en de goede wil van alle drie de kunstenaars. Gabrielle had ernstig verminderde energie door long COVID en deze plotselinge handicap beïnvloedde de omvang van het project door het aantal medewerkers te beperken. Het laatste deel van Gabrielle's portretmethodologie houdt in dat de medewerkers rechtstreeks op het portret schreven wat ze over zichzelf willen zeggen. Vriendschappen werden in dit proces gesmeed en hopelijk zullen de portretten hun werk in de wereld vinden, samen met de medewerkers.

Amsterdam Art Week 'club - kunst verzamelen' lezing

We sloten het jaar, in de residency, af met een presentatie in de residency voor een groep jonge verzamelaars en lokale kunstenaars, verbonden aan Amsterdam Art Week, waar wij al drie jaar deel van uitmaken. Deze presentatie, had een grote opkomst en alle aanwezigen waren zeer geïnteresseerd en ontvingen een publicatie ter ere van het 30-jarig bestaan van Stichting Thami Mnyele. Hiermee verbreden wij zo ons publieksbereik

ZAM magazine 'Art in the heart of ZAM

Het jaar buiten de residency werd afgesloten met een verkoop tentoonstelling georganiseerd door ZAM magazine met enkele adviezen van ons. Fellows als Clifford Charles, Ruan Hoffmann en Zanele Muholi werden op de lokatie van ZAM magazine ter aankoop tentoongesteld. Een zeer succesvolle afsluiting van het jaar

Thami Mnyele was een zwarte activistische kunstenaar. Hij gebruikte als lid van MEDU groep , kunst als wapen tegen de apartheid strijd in Zuid Afrika. Op dit moment is hij voor kunstenaars een voorbeeld. Het 'activisme' wordt uitvoerig besproken binnen de kunstwereld. De belangstelling voor zijn werk en zijn leven zijn de laatste jaren gegroeid ook in Nederland. Met de huidige wereld politiek wordt er , door politici , ngo's en andere organisaties die wereld wijd werken, naar oplossingen gezocht om contact te blijven houden . Velen vinden dat de kunst daar een grote rol in kan spelen of hebben gespeeld.

“To create is, first and foremost , to create time”, een quote van de gerenommeerde filosoof Achille Mbembe is waar de Stichting Thami Mnyele inspiratie vandaan haalt voor haar werkwijze.

Dat de stad Amsterdam een kleine stichting al die jaren ondersteunt sluit zo mooi aan bij deze gedachte en we zijn het AFK dan ook zeer erkentelijk voor deze visie.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Pauline Burmann', written in a cursive style.

Pauline Burmann, chairperson Stichting Thami Mnyele